

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 305

Dosar nr...../1/2016

Ședința publică din 26 mai 2017

-(,.)-

Pe rol pronunțarea sentinței în cauza penală privind pe inculpatul N., trimis în judecată, prin rechizitoriul nr.P/2015 din 15 iunie 2016, întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 (art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în vechea reglementare), cu aplic. art. 5 Cod penal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9.05.2017 și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință penală, iar Înalta Curte, în temeiul art.391 alin.1 Cod procedură penală, a stabilit pronunțarea hotărârii la data de 23.05.2017, după care la data de 26.05.2017, când a hotărât astfel:

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale de față, în baza actelor și lucrărilor din dosar constată următoarele:

A.FAZA DE URMĂRIRE PENALĂ

I. Actul de sesizare

1.Situația de fapt:

Prin rechizitoriul nr.P/2015 din 15 iunie 2016, întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției s-a dispus, în temeiul art.327 lit.a Cod procedură penală, trimiterea în judecată a inculpatului N. -, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 (art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în vechea reglementare), cu aplic. art. 5 Cod penal.

În cuprinsul rechizitoriului se arată că la data de 24.11.2015, numiții T. și U. au formulat denunțuri, vizându-l pe inculpatul N., în care au învederat, că, în cursul anului 2013, U. l-a cunoscut pe inculpatul N. – deputat în Parlamentul României și ministru al energiei la acel moment, după care, ulterior, acesta i l-a prezentat pe numitul N., în acea perioadă primar al municipiului Iași, despre

care a afirmat că poate ajuta firma U. S.A în derularea unor proiecte în municipiul Iași.

După inițierea de către U. a proiectului de management al traficului în municipiul Iași (autoritate contractantă municipiul Iași, prin primar N.), U. a avut mai multe întâlniri cu inculpatul N., acesta solicitându-i un comision de 5% din valoarea contractului respectiv. Deși U. i-a explicat că nu poate suporta această sumă, având în vedere că și primarul N. solicitase 10% cu titlu de mită din valoarea contractului, inculpatul a afirmat că nu îl interesează și că dorește procentul de 5%.

În cadrul discuțiilor dintre cei doi, s-a stabilit ca suma reprezentând acest procent (aproximativ 3,4 milioane lei) să-i fie remisă lui N. în două forme: parțial în numerar, sens în care suma de 30.000 euro i-a fost înmănată de către U., în vara anului 2013, la Hotel R. și, parțial, printr-un contract de consultanță, motiv pentru care s-a încheiat contractul nr./2.05.2013, cu firma K., recomandată de numitul G., persoană de încredere din anturajul lui N..

În baza acestui contract fictiv (serviciile facturate nefiind, în fapt, prestate de către K.), reprezentanții U. au remis firmei K., prin intermediul acestui mecanism, suma totală de 303.118 lei, în tranșe lunare, în perioada mai 2013-iunie 2014.

În cuprinsul rechizitoriului au fost prezentate și analizate depozițiile martorilor care, în opinia parchetului, susțin acuzarea inculpatului N..

O primă declarație la care Parchetul face referire este cea a martorului U. care a arătat că în cursul anului 2012, anterior participării la licitația de atribuire a contractului privind managementul traficului pentru municipiul Iași, prin intermediul lui O., l-a cunoscut pe inculpatul N., parlamentar, întâlnirea având loc în biroul acestuia din complexul Centrocoop de pe Calea Plevnei, unde N. i l-a prezentat pe primarul municipiului Iași, N., despre care a afirmat că poate ajuta U. în derularea unor proiecte în municipiul Iași și că va interveni pe lângă acesta în acest sens, însă va trebui să îi „răsplătească” separat pe fiecare (N. și N.).

După inițierea procedurii pentru proiectul de management al traficului rutier în municipiul Iași, martorul a mai arătat că a avut mai multe întâlniri cu N., care i-a solicitat un „comision” de 5% din valoarea contractului, dar căruia i-a spus că, în condițiile în care partenerul de la Iași solicitase o sumă de 10% pentru N., era imposibil să poată suporta încă o sumă de 5%, ținând cont de faptul că profitul proiectului a fost mic (pe asocieri circa 15%), deoarece a fost adjudecat prin licitație internațională. Martorul a precizat că, în declarația de suspect dată în dosarul nr.P/2015, a omis să menționeze că solicitarea lui N. privind cei 10% preținși pentru contract a fost anterioară și momentului desemnării câștigătorului, nu doar anterioară semnării contractului.

N. a insistat în solicitarea sa, arătând că nu îl interesează suma pretinsă de N. și că dorește procentul pretins, iar acesta urma să fie dat, conform înțelegerii cu el, sub două forme: în numerar și prin contract de consultanță cu un anume G., despre care N. a spus că e omul său de încredere.

Ca urmare a discuțiilor cu inculpatul, pe subiectul celor 5%, U. a inițiat discuții cu reprezentantul partenerului de la Iași, M., în vederea diminuării procentului pretins de primar, acesta precizând că el nu poate decide acest lucru,

solicitând să păstreze procentul de 10%, arătând că, în caz contrar, vor fi probleme mari în derularea contractului și în efectuarea plăților.

U. a mai declarat că, personal, s-a întâlnit cu N. în a doua parte a anului 2013, la Hotel R., într-un restaurant libanez, după ce semnase contractul cu Primăria Municipiului Iași, prilej cu care i-a remis acestuia suma de 30.000 euro într-un plic, lăsat pe canapeaua pe care stăteau.

Parchetul a apreciat că veridicitatea acestei afirmații este susținută de comunicările tip SMS aflate la dosar, care indică faptul că la data de 21.07.2013, ora 19, N. s-a întâlnit cu U. la R., locul fiind stabilit de inculpat.

Astfel, în condițiile în care afirmațiile martorului U. cu privire la traficul de influență comis de N., inclusiv foloasele constând în sumele obținute în baza contractului fictiv, s-au confirmat prin probe directe, parchetul a considerat reală și împrejurarea privitoare la remiterea către inculpat a sumei de 30.000 euro în condițiile relatate. Nu au existat dubii cu privire la credibilitatea martorului, nu au fost motive de a aprecia că denunțul formulat este doar în parte real, iar remiterea sumei de bani în numerar a fost apreciată ca fiind susținută de probe indirecte.

În ceea ce privește contractul de consultanță, martorul a relatat că, împreună cu T., s-a întâlnit cu G., la sediul U., unde s-a discutat despre contract, stabilindu-se o sumă de 5.000 euro/lună + TVA. Din discuții a rezultat că G. discutasese cu N. și știa exact ce reprezintă acele sume, iar de formalități s-au ocupat T. și Z.. După ce au încetat plățile, care nu acopereau exact cei 5%, inculpatul N. l-a apelat în repetate rânduri, însă martorul nu i-a răspuns, pentru că îl exaspera. De asemenea, T. i-a spus atunci că și el a fost apelat, în mod insistent, de N. și G., însă i-a amânat.

O altă declarație redată în cuprinsul rechizitoriului este cea a martorului T. care a învederat că, în cursul anului 2013, a aflat de la președintele U., U., că acesta avusese o discuție cu inculpatul N. cu privire la obținerea contractului de management al traficului în municipiul Iași, ocazie cu care N. i-a spus lui U. că va interveni pe lângă primarul N. în scopul facilitării adjudecării și derulării respectivului contract, în schimbul acestui „serviciu”, inculpatul N. i-a pretins acestuia un procent al cărui quantum nu îl cunoaște, din valoarea contractului ce urma a fi semnat. De asemenea, cu aceeași ocazie, N., pentru a-și trafica influența pe lângă N., i-a cerut lui U. să ia legătura cu G., în prezent consilier municipal în Brașov, pentru a găsi o modalitate contractuală de a-i da sumele de bani. În acest sens, inculpatul N. i-a comunicat lui U. datele de contact ale lui G., acesta i le-a transmis martorului T. care l-a contactat pe G., cei doi au stabilit o întâlnire, la sediul U., la care a participat și U.. Martorul a mai precizat că s-a întâlnit și anterior, singur, cu G., dar nu au hotărât, în concret, cum să procedeze.

Astfel, cu ocazia întâlnirii de la sediul U., G. le-a propus încheierea unui contract de consultanță cu firma K., drept modalitate de a-i remite inculpatului N. banii preținși, suma agreeată fiind de 5.000 euro+TVA/lună. În percepția martorului, pe tot parcursul discuțiilor, G. s-a comportat ca reprezentant și persoană de încredere a lui N., vorbind în numele acestuia. Discuțiile cu G. nu au vizat intervenția lui N. la N., ci s-au limitat la modalitatea în care inculpatul urma să încaseze banii de la U. După această întâlnire, martorul T. l-a pus în legătură cu G. pe colegul său, Z., pentru a se ocupa de perfectarea și derularea

contractului de consultanță, iar G. l-a recomandat numitului Z. pe directorul firmei K., semnându-se contractul de prestări servicii.

În baza acestui contract, în perioada mai 2013-iunie 2014, firma U. i-a dat inculpatului N., prin intermediul firmei K., suma de 303.118 lei, iar K. a facturat către U. un total de 330.770 lei, din care a fost achitată suma menționată anterior, existând o factură neplătită.

T. a arătat că facturile și rapoartele de activitate atașate acestora nu conțin servicii real prestate, rapoartele de activitate atașate facturilor ca documente justificative au fost întocmite, în fapt, de angajatul U. Martorul a susținut că nu a cunoscut modalitatea concretă prin care sumele de bani plătite firmei K. au ajuns efectiv la N.. T. a mai relatat că la finalul anului 2013-începutul lui 2014, când inculpatul N. ocupa încă funcția de ministru al energiei, l-a chemat la biroul său de la minister și i-a atras atenția că, deși el a făcut tot ce trebuia pentru U., U. nu-i mai răspunde la telefon și nu mai dă nici un semn că va da și un procent din valoarea contractului (fără a menționa ce procent). De asemenea, martorul a aratat că a încercat, prin R., care reprezenta partenerul de consorțiu, să reducă procentul care fusese stabilit, ca mită pentru N., de la 10% la 7,5-8%, la solicitarea lui U., care i-a spus că sunt presiuni mari din partea lui N. pentru a obține și el sume de bani. Reducerea pentru N. nu a fost acceptată.

Se mai reține că martorul T. a arătat că în perioada august-septembrie 2015, atât N., cât și G. l-au apelat telefonic, solicitându-i să se întâlnească, însă acesta i-a amânat. Colegul său, Z., i-a spus în anul 2015, că G. i-a reproșat de mai multe ori că U. nu a mai prelungit contractul de consultanță, care expirase în iunie 2014 și că nu au plătit toate facturile.

Martorul N. a declarat că, în anul 2011 sau 2012, a avut o întâlnire politică la biroul lui C., din zona, spunându-i că vrea să îi facă cunoștință cu niște prieteni, numiți U. de la U. și, posibil, T., care se aflau deja în biroul inculpatului când martorul a ajuns.

N. i-a recomandat ca fiind serioși și interesați de anumite proiecte, lăsându-l să discute cu ei. Cei doi l-au întrebat de proiectul de management al traficului de la Iași, fiind interesați să depună oferta. N. le-a spus că oricine poate depune oferte, iar ei l-au invitat să viziteze anumite lucrări efectuate de U., discuția nu a durat mult. Cu acea ocazie martorul i-a spus lui U. că se bazează și pe experiența unei cunoștințe apropiate, care îi era și prieten, M., dându-i datele de contact ale acestuia, după care N. a revenit în birou, iar cei de la U. au plecat în scurt timp.

Inculpatul N. i-a spus martorului N. despre cei de la U. că sunt „băieți de nădejde”, că poate avea încredere în ei, că sunt o firmă serioasă și că el garantează pentru aceștia. În acest context, N. i-a spus că vine campania, că „trebuie să avem și noi ajutor, că am și eu campania din 2012 la Primărie, dându-mi astfel de înțeles că, dacă U. va face lucrarea la Iași, noi putem apela la ei să ne ajute.”

Martorul G. a relatat că, în anul 2013, inculpatul C. l-a rugat, înainte de semnarea contractului K. –U., să ia legătura cu T. de la U. și să îi dea o societate comercială (au stabilit K.) pentru a încheia un contract cu U., fără a-i spune ce fel de contract, precizându-i că, atunci când era nevoie, să fie sprijinită campania electorală sau pentru efectuarea diverselor cheltuieli, prin K., în interes personal

al său sau al organizației de partid se apela la aceste sume. Martorul a aratat că e posibil să fi fost sunat de T. și, ca urmare, s-a întâlnit întâi cu acesta la sediul U., apoi cu acesta și cu U., stabilând cu T., la prima întâlnire, că se va încheia un contract cu K., iar cei de la U. au stabilit suma de 5.000 euro pe lună, ulterior fiind pus în legătură cu Z. de la U., care se ocupa și de zona Brașov, iar, la rândul său, l-a pus pe acesta în legătură cu K. (administrator K.). G. a aflat de la K. că tot ce ținea de contract se ocupau cei de la U., inclusiv de prestarea serviciilor care ar fi trebuit efectuate de K.. Ulterior, după începerea efectuării plăților către K. de către U., inculpatul N. l-a întrebat pe G. dacă cei de la U. „se țin de plăți”, iar pe parcurs, când s-a ivit ocazia unor mese de protocol, cazare etc, N. i-a cerut „elegant” să plătească de la K., întrucât știa că acela fusese de la început scopul contractului cu U. Martorul îi transmitea lui K., iar acesta se ducea, lua facturile și efectua plăți, cu justificări de genul „protocol firmă”. La aceste mese participau membrii Biroului municipal și membrii biroului județean de partid, inclusiv inculpatul N. și martorul G., scopul fiind, în principal, de socializare.

Se reține și faptul că martorul K. a relatat că, în anul 2013, cu o lună, două înainte de semnarea contractului de către K. cu U., a venit la el G., care i-a spus că urma să semneze un contract cu U., în perspectiva unui „ajutor” pentru N. și organizația municipală Brașov a partidului din care făceau parte cei doi, respectiv diferite protocoale, materiale electorale și alte cheltuieli, arătând că această firmă a mai fost folosită pentru astfel de cheltuieli, inclusiv în campania din 2012, însă nu a intrat în detalii cu privire la acest contract de prestări servicii de consultanță, iar, în fapt, nu a fost prestat nici un serviciu către U. Nu a cunoscut cine a stabilit suma de 5000 euro/lună, acesta emitea lunar facturi, iar rapoartele de activitate pe care, teoretic, trebuia să le facă SC K., erau făcute de cineva de la U. și trimise către K. pe mail sau prin poștă, martorul le semna și le înapoia ca documente justificative.

K. a precizat că a acceptat această situație întrucât era și este în relații de prietenie cu G., precum și în perspectiva unei colaborări reale cu U. pe materiale de construcții și dezvoltarea businessului, însă personal nu a avut nicio discuție cu N. pe această temă. Totodată a mai relatat că a efectuat în acea perioadă plata unor mese de protocol, cazare la un hotel în Brașov, ori alte cheltuieli prilejuite de diverse evenimente de partid, acestea la solicitarea lui N., făcută prin intermediul lui G..

În rechizitoriu este prezentată și declarația martorului Z. care a arătat că, în cursul anului 2013, își desfășura activitatea în cadrul S.C. U. S.R.L. și S.C. U. S.A., unde a ocupat funcția de director de dezvoltare afaceri, iar în primăvara anului 2013, T. i l-a prezentat în biroul său din sediul companiei U. pe G., ocazie cu care, în prezența martorului, T. i-a spus lui G. că martorul va fi persoana de contact din partea companiei U. și că se va ocupa de „problemă”. De asemenea, au făcut schimb de cărți de vizită și au stabilit că se vor vedea la Brașov. G. i-a fost prezentat drept Președintele Brașov. După ce G. a părăsit biroul lui T., acesta din urmă i-a spus martorului că trebuie să pregătească un contract care se va derula între firma U. și compania K. S.R.L., având ca obiect de activitate consultanță de vânzări și cu o valoare lunară în quantum de 22.500 lei fără T.V.A. În continuare, T. i-a comunicat datele de contact ale firmei K.,

precizându-i faptul că G. este omul de încredere al fostului ministru C., și că îi va putea ajuta în afaceri, fiind un om influent, respectiv le va facilita întâlniri la Primărie și Consilii Județene limitrofe județului Brașov în scopul prezentării ofertei firmei U., ceea ce nu s-a realizat vreodată.

Martorul Z. a mai arătat că a constatat faptul că G. nu era interesat de ofertele U., ci de emiterea primei facturi de către firma K. către U., în sensul că l-a întrebat când poate firma K. să emită prima factură, vorbind ca și cum el ar emite respectiva factură.

În perioada următoare, martorul Z. a completat un model tip de contract utilizat de compania U. în relația cu furnizorii, care avea ca părți firmele U. și K., având ca obiect de activitate consultanță de vânzări și o valoare lunară în cuantum de 25.000 lei fără T.V.A., după cum îi solicitase T.. După ce acesta a fost semnat de reprezentanții U., contractul a fost transmis firmei K., iar apoi, în două zile, U. a primit prima factură de la K., care a ajuns la contabilitatea companiei, însă cei de la acest compartiment au susținut că nu se poate achita fără un document justificativ. În continuare, Z. i-a relatat lui T. acest aspect, iar acesta i-a spus să întocmească un raport de activitate care să fie plauzibil drept document justificativ. Toate rapoartele lunare de activitate aferente acestui contract au fost întocmite de martorul Z., pe calculatorul de serviciu, fiind transmise pe mail, la semnătura firmei K., de regulă acest lucru fiind făcut prin colega de la contabilitate, A.. Aceste rapoarte au reprezentat documente justificative pentru a putea achita facturile emise de K., fiind depuse documentele în cauză de către martor, respectiv rapoartele (teoretic întocmite de K.), rezultând din proprietățile documentului că acestea fuseseră redactate pe calculatorul martorului. În realitate, firma K. nu a prestat niciun serviciu de consultanță către U.

În cursul anului 2015, cu 2 săptămâni înainte de a fi reținut de D.N.A. Președintele U., martorii U., Z., cât și T., au fost sunați insistent de G., în cele din urmă acesta s-a întâlnit cu Z., în fața sediului U. din București, întrebându-l când vor achita facturile către K..

Martorul a mai relatat că nu a participat la negocierea contractului cu firma K. și nu cunoaște de ce la nivelul firmei U. s-a luat decizia de a se încheia acest contract și nu a cunoscut niciun reprezentant al firmei K..

M., un alt martor audiat în cauză, a confirmat cele expuse de martorul T. referitor la încercarea de scădere a procentului cerut cu titlu de mită de N., în scopul rămânării unor sume care să poată fi remise inculpatului N.. S-a reținut că M. a arătat că, în cursul anului 2013, în cadrul unor discuții purtate cu reprezentanții partenerului de afaceri U. pe proiectul de management al traficului în municipiul Iași, a aflat de la martorii U. și T. că aceștia doreau să reducă procentul ce fusese solicitat de N. cu titlu de mită pentru semnarea și derularea contractului, de la procentul de 10% ce fusese stabilit inițial, la 7,5-8%. În acest context, U. sau T. au menționat numele lui N., ca fiind legat de motivul cererii de diminuare a procentului pentru N.. Martorul știa că N. e prieten cu N., dar la acel moment nu a făcut legătura.

De asemenea, M. a precizat că, la momentul întâlnirii pe care a avut-o în luna octombrie 2015 cu N., în Hotel R., în contextul în care încerca să ia legătura cu cei de la U., N. i-a spus că s-a întâlnit cu N., că acesta i-a spus că nu

a mai vorbit cu cei de la U. de ceva vreme, atrăgându-i atenția ca nu cumva să divulge legătura pe care N. a avut-o cu U. și cu U. în ce privește contractul pentru managementul traficului de la Iași; ulterior, analizând circumstanțele, martorul a arătat că e posibil ca această rugămintă, după cum a fost formulată, să fi venit chiar de la N..

Martora R., manager I. (societatea controlată de martorul M. și partener de consorțiu cu U.) a confirmat declarațiile lui M. și T. și a relatat că, undeva în a doua jumătate a anului 2013, după semnarea contractului dintre Asociera U.-I. și Primăria Iași, dar cu certitudine după stabilirea procentului de 10% ce urma a fi remis ca mită primarului N., martorul M. i-a comunicat că doresc să discute cu privire la micșorarea procentului de 10% (care, în acte, îmbrăca forma serviciilor de consultanță prestate de I.). Aceste discuții s-au purtat ulterior cu M., care i-a comunicat martorei că cei de la U. doreau micșorarea procentului la 7,5% din valoarea contractului, însă acesta nu i-a comunicat motivul pentru care se dorea acest lucru. În final, procentul ce urma a fi dat pentru N. a rămas de 10%.

În contextul celor descrise mai sus, parchetul a reținut că U. și T. încercau să aibă disponibilă o parte din suma de bani solicitată de N. pentru traficarea influenței pe lângă N..

În cuprinsul rechizitoriului se arată că în dosarul nr..../P/2015 au fost trimiși în judecată N., pentru luare de mită, U. și M., pentru dare de mită, precum și T. pentru complicitate la dare de mită, fiind autorizate de către judecător măsuri de supraveghere tehnică, între care și supravegherea audio-video a unor persoane. Astfel, în cadrul unei întâlniri pe care N. a avut-o cu M. în luna octombrie 2015, cel dintâi a relatat că se întâlnise, anterior discuției cu N., pe care l-a întrebat cum poate să ia legătura cu U., în contextul cercetărilor inițiate de D.N.A în acea speță, iar N. l-a informat că nu a mai vorbit cu cei de la U. de aproape doi ani. De asemenea, N. i-a solicitat lui M. (din discuție reiese că și lui i se solicitase acest lucru de către N.) să nu declare nimic despre persoana (N.) prin intermediul căreia U. stabilise contactul cu N.:

„N.: Am fost și l-am întâlnit pe N., a zis că de 2 ani și ceva nu s-a văzut cu ei și a zis că nu se mai vede cu ei...

M.: Nu știu ce dracu să...

N.: ... nici o legătură, reține... că prin cunoștințe, din târg s-a... N-a vorbit cu ei de 2 ani și ceva...

M.: Îmhî... Am înțeles. Nu știu cum dracu dau de ăsta. A dispărut de prin zonă, știi?”

Procesul-verbal de redare a acestei discuții a fost preluat de către parchet, prin ordonanță, în prezenta cauză, ca mijloc de probă, fiind de natură, în opinia parchetului, să întărească susținerile martorilor-denunțatori.

La data de 09.02.2016, în Municipiul Brașov, a avut loc o întâlnire între martorii G. și Z., înregistrată cu mijloace existente la dispoziția D.N.A., fiind redată, în cuprinsul rechizitoriului, următoarele pasaje relevante ale dialogului:

„.....

Z.: Eu o să beau un ceai verde.

G.: De iasomie, da!

Z.: Vreau o scurtă cu lapte separat. Am avut... ne-au luat toate contractele... și lipsește un... (neinteligibil)

G.: Îm?

Z.: Lipsește un... cum se numește? Situație de lucrări. Care (neinteligibil). Și vrem să și plătim ca să fie toată... Nu poate... nu știu... să o producă el? Ca să vă putem plăti.

G.: Situația de lucrări ați făcut-o?

Z.: Da. La penultima. Că la ultima am plătit și o avem dar cealaltă n-am mai... n-o mai avem.

G.: La urma urmei... „domne nu a venit! Nu am primit-o! S-a rătăcit pe drum!” sau ceva...

Z.: Da. Ideea este că pentru a putea să plătim, contabilitatea trebuie semnată de ambele părți. Ca să o primim, o să ne dea și banii și plătește.

G.: O să întreb, poate e făcut. Nu știu. Dacă nu e, să îl facă!

Z.: Asta e una. Și M. are ceva să vă zică.; în dosarul pe care îl are este pomenit un nume.

G.: Un nume?

Z.: Un nume, da.

G.: Al lui...

Z.: Șefu...

G.: (confirmă prin mișcarea capului pe direcție verticală) Îh!

Z.: Adică... să nu se facă prea multe legături între... De asta mă gândeam; să finalizăm contractul acesta, să îl închidem complet. Ca să dăm... plătim... și să

G.: (dă din cap în semn de confirmare)

Z.: facem și o hârtie că l-am... Știți că contractul era cadru... dacă nu mă înșel... și să îl închidem. Cu acordul părților.

G.: (dă din cap în semn de confirmare) Să vedem... Asta e! Ce...

Z.: Îmi dați dumneavoastră un semn?

G.: (gesticulează în sensul că nu a înțeles întrebarea)

Z.: Îmi dați dumneavoastră un semn?

G.: Da!

.....

Z.: A, și încă o întrebare: nu sunteți supărat, nu?

G.: Nu, ce dracu! Nu, dar...

Z.: Am înțeles. Adică după discuția pe care am avut-o cu dumneavoastră, eu am vorbit cu domnul U.. Dar... ce... după o săptămână, mai târziu...

G.: Asta e! Ce dracu să faci?

Z.: Și... Ce să facă?

G.: Știu eu? Ce dracu să facem?

Z.: Și atunci s-a pus stop la orice plată, (neinteligibil) toate contractele, adică au ridicat... făceau copii după toate!

G.: Bun, normal...

Z.: Fără să zică ce anume îi interesa... Și nu știu cum a scăpat...

.....

Z.: (neinteligibil) Adică eram acolo când au venit. Acesta este motivul pentru care nu v-am contactat până acum.

G.: Știu!

Z.: (neinteligibil) Nu s-au legat de nimic... altceva... să legăm o chestie care a rămas așa în aer.

.....

Z.: Deci nu uitați chestia aia că e important.

G.: Da, da! Ai văzut că eu ce spun, eu aia fac!

Z.: Da! Sănătate!"

În rechizitoriu referitor la această întâlnire se menționează că este foarte important de vizionat înregistrarea video, întrucât mimica și limbajul corpului martorului G. sunt deosebit de relevante.

Parchetul arată că se evidențiază legătura dintre inculpatul N. și situația discutată, martorul G. reacționând la spusele lui Z. în cunoștință de cauză cu privire la implicarea „șefului” său în încheierea contractului fictiv de consultanță, precum și cu privire la împrejurarea că rapoartele de consultanță nu erau redactate de K..

Ca urmare a acestei discuții, în seara zilei următoare, 10 februarie 2016, martorul G. s-a întâlnit cu inculpatul N., pentru a-i comunica cele aflate de la martorul Z. fiind redat, în cuprinsul rechizitoriului, următorul dialog:

„.....

G.: A venit, a venit ieri ăsta de la U., Z. ăsta care e pe...BRAȘOV și mi-a zis așa că a zis M. că ești în dosarul cu...

N.: N.?

G.: Cu N., da.

N.: Da.

G.: În dosarul cu U. și cu N..

N.: Da.

G.: Și că ă... sunt discuții acolo sau ceva au fost discuții că tu le-ai fi făcut...

N.: Cunoștință, da.

G.: Cunoștință... asta.

N.: Atât.

G.: Asta am vrut să-ți spun. Și... bine ăla m-a întrebat, ieri a venit și... „Mă, zice mai e o situație de lucrări la î... firma asta a voastră și nu știu ce plată mai avem să facem...”. „Bine, mă!” N-am zis nimic. Zice „Da` faceți situația de lucrări”. „Bă, nu fac eu nicio situație de lucrări”.

N.: ...[înjură]... cu...

G.: Da.

N.: Asta știu, dar nu... din câte știu eu pe mine nu m-a chemat sau...

G.: Da.

N.: Că nu am participat eu la împărțirea lor acolo la IAȘI. Au făcut toată ...[neinteligibil]...

G.: Îți dai seama eu cu atât mai puțin n-am ce să zic. Eu îți spun ce a zis ăsta, a venit ieri la BRAȘOV.

N.: Da. I-am spus la avocat la ...[neinteligibil]...

G.: Da.

N.: Și mi-a zis „Mă, da` n-ai nicio treabă”.

G.: În regulă, da.

N.: Restu` ştii tu, că nu mai ştii, de unde să mai ştii? Gata, mi-am făcut...

G.: Habar n-am, eu nu cunosc amănunte astea, da`...

N.: Da.

G.: Sigur, fiind discuțiile astea ieri așa, ştii că numai la asta m-am gândit că mai, mai bine nu mă trimiteai la ăștia acolo să...

N.: I-am făcut, i-am făcut...

G.: Da.

N.: Cunoștință ...[cuvânt obscen]... ce să... de unde să ştiu eu... ce fac ei acolo, ce...

G.: Deci, asta e, astea două lucruri am vrut să ți le spun că...

N.: Da, da. Aia cu, părerea mea cu situațiile de lucrări nu ştiu dacă...

G.: Da, mi-a zis să-ți spun că ești în asta... în dosar, ştii? Și în rest ...[înjură]... ce o fi ăștia nu... În rest pe aicea? Pe aici?

.....

N.: Eu n-am nimic, niciun fel de problemă, dar ştii cum e. Că așa a fost să fie. Ne-am întâlnit întâmplător, le-am făcut cunoștință, ce să fac acum? Să-mi dau în cap?" Nu mai ai voie nici să prezinți pe cineva, să...? Zi și tu.

G.: Dacă ne cheamă ăștia ce zicem? Cu...

N.: De ce să ne cheme, ce... ce-am făcut noi? Cu IAȘI-ul suntem noi băgați în...?

G.: N-avem treabă, nicio treabă.

N.: Păi, atunci ce treabă avem?

.....

N.: Ce de... ...[neinteligibil]... chiar n-am nicio treabă, M.. La BRAȘOV au făcut ceva acolo?

G.: Nimica.

N.: Păi, atunci ce... Ce ți-a spus ție, că...?

G.: Nu, mi-a zis astea două, două lucruri mi-a zis... ți-am zis astea două teme, atât. N-am știut ce vrea... am băut o cafea.

N.: Tu, cu M. (T.-n.n.) mă găsesc eu o dată și i-am spus „Da` de ce nu plătești lui M. (G. -n.n.)?”

G.: A! Probabil de aia, da.

N.: Da, dar...

G.: Atât.

N.: Dar eu altceva n-am nici cu T., nu... ...[neinteligibil]... atunci când am fost... că vreau să spun și de campania electorală...

G.: Da.

N.: Asta e... eu nu cred că se duce... în condițiile în care noi n-avem nicio treabă.

G.: Da.

N.: La nimic. Dacă aveam cu IAȘI-ul, nu mă lua cu IAȘI-ul, ce nu mă lua până acum? Cu... eu n-am, chiar n-am avut.

G.: Da.

N.: Eu m-am dus imediat la avocat, că ştiu eu care...

G.: Am înțeles.

N.: Și am vorbit cu el „Bă, frate eu n-am făcut nicio treabă cu ăsta, n-am...” , „Și nu domn`e, n-ai nicio problemă, nu...”. Că eu nu mai știu în ce situație sunt ei, habar n-am.

G.: Eu nu știu că n-am întrebat, eu... n-am... Dacă el a venit la BRAȘOV și a deschis subiectul și a zis „Mă, mi-a zis M.”, e în regulă da` n-am...

N.: Cam câți bani tre` să-ți mai dea M.?

G.: Nu trebuia să... eu cred că mai avea o factură de plată, cred că ordin de plată. Acuma nu știu dacă a plătit-o, n-a plătit-o?

N.: Îhî! Mie mi-a zis că l-a ajutat pe ăsta... să întreb. Acuma din... eu am fost și în noiembrie ... cam de atunci”...

Parchetul a reținut că, din conținutul dialogului, a rezultat că inculpatul N. a fost cel care l-a trimis pe martorul G. să încheie contractul de consultanță, că martorul nu cunoștea scopul pentru care se încheiase acel contract (respectiv pentru a disimula remiterea unor sume ca preț al traficului de influență). De asemenea, inculpatul N. și-a exprimat opinia că U. nerealizând ceva în zona Brașov, nu se poate face nicio legătură cu el, menționând că l-a întrebat pe T. de ce nu face plăți către G. (formal plățile se făceau către K., dar percepția reală era că beneficiarii erau persoane fizice, respectiv G. pentru inculpat). Inculpatul N. i-a sugerat martorului că nu ar fi bine să facă ultimul raport de activitate, deși știa că U., teoretic, ar fi trebuit să mai efectueze o plată.

Este relevant, în opinia parchetului, faptul că N., pe parcursul discuției, încerca să îl convingă pe martor că nu ar trebui să aibă probleme, întrucât „le-a făcut doar cunoștință”, „nu au participat la împărțirea lor de la Iași”, iar U. nu a realizat lucrări în zona Brașov cu sprijinul lor, aceasta, pe de o parte, pentru a-l liniști pe G., iar pe de altă parte, pentru că nu putea să îi relateze acestuia întregul adevăr.

Martorul K. a depus la dosar, conform procesului-verbal din 17.02.2016, mai multe facturi fiscale, în susținerea afirmațiilor sale în sensul efectuării unor plăți din K. la solicitarea inculpatului N., transmisă prin martorul G.. Dintre acestea, a fost identificată din punct de vedere al destinației, factura fiscală seria FRT nr. 3139/27.01.2014, în valoare totală de 98.658,37 lei, reprezentând echipament sportiv Uhlsport, despre care s-a stabilit că a făcut obiectul unei sponsorizări pentru echipa de fotbal C., la cererea inculpatului N..

Martorul A., care deținea în ianuarie 2014 funcția de președinte interimar al Clubului sportiv C., a declarat că a văzut personal echipamentul respectiv la club, a menționat că este membru al aceleiași formațiuni politice ca și N. și G., precizând că a discutat la sediul organizației județene de partid cu N. despre clubul de fotbal.

Parchetul a reținut, conform informațiilor de pe siteul www.psdbev.ro, că din Biroul permanent al organizației județene fac parte inculpatul N.-președinte, E.-vicepreședinte (președinte secție de fotbal C.), L. (în 2013 președinte al Clubului C.), iar A. (director executiv C.) este membru al Biroului permanent al organizației municipale. Președintele secției de fotbal din ianuarie 2014, M., este decedat. Concluzionând, Parchetul a arătat că cei care au beneficiat de sponsorizarea efectuată din sumele puse la dispoziția inculpatului N. erau cei din conducerea clubului, care era compusă din membri cu funcții de conducere ai organizației județene al cărui președinte era inculpatul.

Aceste aspecte (deși s-a considerat că nu au relevanță pentru elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului), în opinia parchetului, se impuneau a fi subliniate, pentru a demonstra că, în esență, sumele de bani primite prin intermediul K. ca preț al traficului de influență erau, într-adevăr, la dispoziția inculpatului N., pentru sine, precum și la dispoziția apropiaților acestuia. În sprijinul acestei afirmații a fost relevată și împrejurarea că S.C. K., conform declarației martorului K., fusese utilizată și în trecut (2012) de N., în interes personal (inclusiv interesele politice), dovadă fiind factura fiscală 103463/7.12.2012, având ca obiect „steaguri printate”, în valoare de 2.852 lei, despre care martorul a arătat că au fost folosite în campania electorală din 2012.

În consecință, din coroborarea probelor descrise parchetul a reținut săvârșirea infracțiunii de trafic de influență de către inculpatul N., fiind dovedite toate elementele constitutive ale acesteia, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Pretinderea, primirea banilor și promisiunea inculpatului N. de a interveni pe lângă funcționarul public N. pentru a-l determina să îndeplinească un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu a rezultat, în opinia Parchetului, din coroborarea declarațiilor martorilor T., U., N., M., Z., R., G., K. între ele, precum și cu afirmațiile din conținutul dialogurilor ambientale din datele de 9.02.2016, 10.02.2016 și 12.10.2015, astfel cum au fost expuse anterior. S-a precizat că fapta se caracterizează prin unitate infracțională naturală.

În ceea ce privește latura subiectivă, inculpatul a acționat cu intenție directă. Pe lângă aspectele rezultate din probele enumerate mai sus, s-a reținut că intenția este una calificată prin scop, aceea a determinării funcționarului să facă un act ce intra în cadrul atribuțiilor sale de serviciu.

Legătura de cauzalitate între activitatea infracțională a inculpatului și rezultatul produs – starea de pericol pentru bunul mers al unei instituții publice și pentru încrederea de care ar trebui să se bucure, subminată prin acțiuni de natură a crea suspiciuni în ce privește corectitudinea și imparțialitatea funcționarilor – apare din însăși săvârșirea faptei, ex re.

Se mai menționează că, în speța de față, după consumarea traficului de influență, promisiunea de intervenție s-a și materializat, iar rezultatul final – încheierea și buna derulare a contractului între asocierea U.-I. și municipiul Iași, a fost urmarea, pe de o parte, a traficului de influență exercitat de inculpatul N., iar pe de altă parte, a comiterii de către funcționarul public N. a infracțiunii de luare de mită pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, inclusiv în baza asigurării date de inculpatul N., că mituitorii sunt „de încredere”.

S-a apreciat că fapta inculpatului N., așa cum a fost descrisă, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 (art. 257 C.p. rap. la art. 6 din legea nr. 78/2000, în vechea reglementare), cu aplic. art. 5 C.p.

2. Alte măsuri dispuse prin rechizitoriu:

Clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 292 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (art. 6 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 în vechea reglementare).

Disjungerea cauzei și efectuarea cercetărilor într-un dosar separat, sub aspectul infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 C.p., aflată în legătură cu infracțiunea de trafic de influență dedusă judecății.

Mentținerea măsurilor asigurătorii instituite prin ordonanța din 9.06.2016.

3.Date privind urmărirea penală, masuri preventive, măsuri asigurătorii, metode de supraveghere tehnică:

Prin ordonanța nr.P/2015 din 06.01.2016, s-a dispus începerea urmăririi penale în rem cu privire la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen., rap. la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000.

Prin ordonanța nr.P/2015 din 18.04.2016 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 (art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în vechea reglementare), cu aplic. art. 5 C.pen. față de suspectul N..

Prin ordonanța nr.P/2015 din 25.04.2016, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului N., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 (art. 257 C.p. rap. la art. 6 din legea nr. 78/2000, în vechea reglementare) cu aplicarea art. 5 C.pen.

Prin procesele-verbale nr.P/2015 din 25.04.2016 au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de lege, pentru calitățile procesuale de suspect și inculpat pentru N..

Prin ordonanța nr.P/2015 din 25.04.2016, s-a dispus luarea măsurii controlului judiciar pe cauciune, pentru o perioadă de 60 zile, respectiv de la data de 25.04.2016 până la data de 23.06.2016 și pentru o cauciune în valoare de 150.000 lei, față de inculpatul N., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 (art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în vechea reglementare), cu aplic. art. 5 C.pen.

Prin procesele verbale din 04.05.2016, inculpatul N. a precizat că este de acord cu cuantumul cauciunii stabilite de 150.000 lei precum și faptul că a studiat dosarul și nu dorește să dea declarații în cauză.

Prin ordonanța nr.P/2015 din 04.05.2016, s-a dispus instituirea cauciunii în valoare de 150.000 lei, cu raportare la ordonanța de luare a măsurii controlului judiciar din 25.04.2016, față de inculpatul N., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 (art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, în vechea reglementare), cu aplic. art. 5 C.pen.

Prin ordonanța nr.P/2015 din 04.02.2016 s-a dispus preluarea din dosarul nr.P/2015 în dosarul nr.P/2015 a unor acte de urmărire penală (copie conformă cu originalul), respectiv procesul-verbal de redare a dialogului ambiental dintre N. și M. din 12.10.2015, a suportului optic CD-R pe care este imprimată discuția precum și după încheierea din 09.10.2015, emisă de Tribunalul București, Secția I Penală, în dosarul nr./3/2015.

Prin ordonanța nr.P/2015 din 06.06.2016, s-a dispus obținerea de date de la instituțiile de credit, privind situația financiară în perioada 2013-2014 inclusiv, a S.C. K. S.R.L. Brașov, CUI

Prin procesul-verbal din 09.06.2016, organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. de art. 322 C.pen. (art. 290 C.P. din vechea reglementare), cu aplic. art. 5 C.pen.

Prin încheierea nr. 45 din data de 08.02.2016, în dosarul instanței nr./2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a autorizat interceptarea comunicărilor realizate de N. de la posturile cu nr., și, de G. de la postul telefonic cu nr., a supravegherii video, audio și prin fotografiere a numiților N., G., K. și Z. precum și localizarea sau urmărirea acestora prin mijloace tehnice, pe o perioadă de 30 zile, de la 08.02.2016 până la data de 08.03.2016.

La datele de 12.02.2016 și 01.03.2016, au fost emise ordonanțele nr./P/2015 privind delegarea ofițerilor de poliție judiciară pentru efectuarea de activități de urmărire penală.

Prin ordonanța nr./P/2015 din 17.02.2016 s-a dispus predarea de către numitul K. a unor facturi fiscale achitate de S.C. K. S.R.L. în perioada 2012-2014.

4. Mijloace de probă:

- denunțul și declarațiile martorului U. ;
- denunțul și declarațiile martorului T. ;
- declarațiile martorilor: N.; M., G., K. și Z.; R.; A.;
- proces verbal din 11.02.2016 de redare a convorbirii purtate în mediul ambientat la data de 10.02.2016 între martorul G. și inculpatul N.;
- proces verbal din 23.02.2016 de redare a convorbirii purtate în mediul ambientat la data de 09.02.2016 între martorii G. și Z.;
- proces verbal din 27.10.2015 de redare a convorbirii purtate în mediul ambientat la data de 12.10.2015 între martorii N. și; M., preluat din dosarul nr./P/2015 ;
- contract de prestări servicii nr. F01F02/130566C/S din data de 02.05.2013, încheiat între U. S.A., beneficiar, și K. S.R.L., prestator;
- rapoartele de activitate la contractul de prestări servicii nr. F01F02/130566C/S din data de 02.05.2013, împreună cu facturile aferente, emise de K. S.R.L. pentru cumpărătorul U. S.A.;
- planșă fotografică reprezentând comunicările tip sms purtate între inculpatul N. și martorul U., stocate în memoria telefonului mobil marca BLACKBERRY;
- facturile: seria VF nr. 24415 RO emisă la data de 5.08.2013, de către Vodafone România S.A. către S.C. K. S.R.L., în valoare de 1.992, 59 lei; factura nr. 1 emisă la data de 10.10.2013 de către Institutul pentru Cercetarea Avangardei Românești și Europene către S.C. K. S.R.L., în valoare de 4.500 lei; seria BV OLM nr. 0028874 din 2.10.2013 emisă de S.C. O. S.R.L. către S.C. K. S.R.L., în valoare de 960 lei; seria BV OLM nr. 0028912 din 12.12.2013 emisă de S.C. O. S.R.L. către S.C. K. S.R.L., în valoare de 610 lei; seria FRT nr. 3139 din 27.01.2014 emisă de S.C. F. S.R.L. către S.C. K. S.R.L., în valoare de 98.658,37 lei; seria ROP nr. 13009 din 14.05.2013 emisă de S.C. R. S.R.L. către S.C. K. S.R.L., în valoare de 379,84 lei și factura seria RAM nr. 103463 din 7.12.2012 emisă de S.C. R. S.R.L. către S.C. K. S.R.L., în valoare de 2.852 lei;

- suportii optici:

a) suport optic tip DVD-R, marca Verbatim, fiind inscripționat pe carcasa acestuia „Înregistrări ambientale audio-video purtate de către G. cu N. și alte persoane, la data de 10 februarie 2016, între orele 18:39:17 – 20:43:09, în municipiul București. COPIE SUPORT Th 2. Cf. art. 143, alin. 2 C.p.p., duplicat probă digitală”, cu seria PAPA22QJ14003545 5;

b) suport optic tip DVD-R, marca Verbatim, fiind inscripționat pe carcasa acestuia „Înregistrare ambientală audio ; M. și N. 12 octombrie 2015, 17:04:04 – 19:14:03, București. COPIE SUPORT Th 8, duplicat probă digitală”, cu seria MAP682PH11023236 1;

c) suport optic tip DVD-R, marca Verbatim, fiind inscripționat pe acesta „Înregistrări ambientale audio-video purtate de către Z. cu G., la 09 februarie 2016, între orele 14:35:28 – 16: 04:05, în municipiul Brașov, jud. BV COPIE SUPORT Th 1”, cu seria PAP6855L23060824 D2;

5.Date reținute despre inculpat în rechizitoriu:

Inculpatul N. a arătat, cu ocazia aducerii la cunoștință a calității de suspect/inculpat, că dorește să dea declarație după consultarea dosarului.

După ce i s-a pus la dispoziție spre consultare dosarul cauzei, inculpatul, în prezența apărătorului ales, a menționat că se prevalează de dreptul de a nu da declarație.

Inculpatul N. are 59 de ani, este căsătorit, cetățean român, are studii superioare și este deputat în Parlamentul României. La data comiterii faptei îndeplinea și funcția de ministru al energiei, însă infracțiunea nu a fost săvârșită în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia.

Din fișa de cazier a rezultat că nu este cunoscut cu antecedente penale.

Inculpatul a fost de acord cu cuantumul cauțiunii stabilite de organele de anchetă, depunând cauțiunea și nu a atacat actul prin care s-a dispus măsura preventivă.

B. CAMERA PRELIMINARĂ

Ca urmare a trimiterii în judecată a inculpatului N., cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 15 iunie 2016, constituind obiectul dosarului nr..../1/2016.

Prin **încheierea nr.798 din 14.07.2016** Judecătorul de Cameră preliminară **a respins, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpatul N.** în cadrul procedurii reglementate de art. 342 Cod procedură penală, **a constatat legalitatea sesizării instanței** cu rechizitoriul nr..../P/2015 din 15 iunie 2016, întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, privind pe inculpatul N., **legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, motiv pentru care a dispus începerea judecății.**

Împotriva acestei încheieri a formulat **contestație** inculpatul N., fiind **respinsă**, ca nefondată, **prin încheierea nr.139/C din 9.09.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție- Secția penală.**

Pe tot parcursul procedurii de Cameră Preliminară **a fost menținută măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune**, astfel cum a fost luată în

faza de urmărire penală (ordonanța nr...../P/2015 din data de 25.04.2016), față de inculpatul N..

C. JUDECATA

I.Cercetarea judecătorească:

În cursul judecății, după prezentarea, în ședință publică, a actului de sesizare, la termenul de judecată din 18 octombrie 2016, Înalta Curte, conform dispozițiilor art.374 alin.2 și 4 Cod procedură penală, i-a explicat inculpatului în ce constă învinuirea, l-a înștiințat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări, în mod nemijlocit, martorilor, cât și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește necesar, l-a întrebat dacă solicită ca judecarea să se facă numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de acesta, în cazul în care recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, poziția inculpatului, în acest sens, fiind consemnată într-o declarație (fila 35 vol.1 dosar instanță fond).

Totodată, inculpatul N. a învederat că dorește să dea declarație, dar după audierea martorilor din rechizitoriu (declarație fila 36 vol.1 dosar instanță).

Cu privire la probele administrate în cursul urmăririi penale a învederat că le contestă, urmând, ca, la rândul său, să propună probe după audierea martorilor menționați în rechizitoriu. Cu aceeași ocazie a solicitat, instanța încuviințând, eliberarea unor copii de pe suportii optici indicați de procuror în adresa din 15.06.2016, fila 2, dosar instanță și filele 38-39 din rechizitoriu, precum și efectuarea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție pentru a pune la dispoziția instanței o copie a rechizitoriului nr...../P/2015, la care procurorul face referire la fila 17 din rechizitoriul acestei cauze.

La termenul de judecată din data de 1 noiembrie 2016, Parchetul a depus la dosarul cauzei rechizitoriul nr...../P/2015 al Parchetului de pe lângă Direcția Națională Anticorupție- Secția de combatere a corupției (filele 51-86 vol.1, dosar instanță), au fost audiați martorii U. (filele 91-94 vol.1 dosar instanță) și T. (filele 95-97 vol.1 dosar instanță).

La următoarele termene de judecată au fost audiați martorii din rechizitoriu, respectiv: M. (filele 142-143 vol.1 dosar instanță) și R. (filele 144-145 vol.1 dosar instanță) la 29 noiembrie 2016, N. (filele 160-162 vol.1 dosar instanță) la 13 decembrie 2016, Z. (filele 200-201 vol.1 dosar instanță) la 31 ianuarie 2017, G. (filele 10-12 vol.2 dosar instanță), K. (filele 13-14 vol.2 dosar instanță) și A. (fila 15 vol.2 dosar instanță) la 28 februarie 2017.

La termenul de judecată din 28 februarie 2017, inculpatul N. a formulat o cerere de probatorii prin care a solicitat încuviințarea audierii martorilor D., R. și P., instanța apreciind utilă soluționării cauzei doar audierea martorului D. pe situația de fapt și a martorului P., doar în circumstanțiere, respingând, în temeiul art.104 alin.4 lit.b Cod procedură penală, audierea martorului R..

La termenul de judecată din 11 aprilie 2017 au fost audiați martorii D. (filele 97-98 vol.2 dosar instanță) și P. (fila 99 vol.2 dosar instanță).

De asemenea, inculpatul N. a fost de acord să dea declarație (filele 100-102 vol.2, dosar instanță) și a solicitat încuviințarea probei cu acte în circumstanțiere, cerere admisă de instanță, proba fiind administrată la același termen de judecată, constând în: CV al inculpatului, articole de presă, facturi și desfășurătoare ale convorbirilor de telefonie mobilă ale inculpatului din perioada august 2013 – februarie 2014 (filele 78-150, volumul 2 dosar instanță).

II. Situația măsurii preventive pe parcursul cercetării judecătorești:

Pe parcursul cercetării judecătorești, conform art.362 alin.2 Cod procedură penală raportat la art.208 alin.5 Cod procedură penală *a fost verificată, periodic, legalitatea și temeinicia măsurii controlului judiciar pe cauțiune*, luată față de inculpat din faza de urmărire penală (25.04.2016), *fiind menținută până la data de 11.04.2017*, când, în temeiul art.362 combinat cu art.208 alin.5 Cod procedură penală și art.242 alin.1 raportat la art.202 alin.1 Cod procedură penală *a revocat-o*, dispunând, în temeiul art.217 alin.6 Cod procedură penală restituirea cauțiunii în valoare de 150.000 lei, instituită prin ordonanța nr...../P/2015 din 4.05.2016 cu raportare la ordonanța de luare a măsurii controlului judiciar pe cauțiune nr...../P/2015 din 25.04.2016.

Împotriva acestei hotărâri a declarat contestație Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție, prin decizia penală nr.88 din 22 aprilie 2017 a Completului de 5 judecători fiind admisă, desființată, în parte, încheierea din 11 aprilie 2017, în sensul *înlăturării dispoziției privind restituirea cauțiunii în valoare de 150.000 lei*, fiind menținute celelalte dispoziții ale încheierii atacate.

III. Apărările inculpatului N. la acuzațiile aduse prin rechizitoriu (sinteză):

-fapta pentru care a fost trimis în judecată nu constituie infracțiune prin raportare la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală; nu este îndeplinită condiția existenței laturii obiective prin prisma elementului material;

-nu a existat o acțiune de traficare a influenței de către inculpatul N., așa cum este ea prevăzută de art. 291 Cod penal, în sensul creării aparenței că are influență asupra primarului municipiului Iași, N., în vederea semnării contractului privind proiectul de management al traficului în municipiul Iași cu U. și derularea în bune condiții a acestuia;

-introducerea conjuncției „și” în conținutul art. 291 Cod penal presupune, sub aspectul existenței laturii obiective a infracțiunii, două paliere cumulative: traficarea influenței reale și presupuse și promisiunea că demersul va avea reușita asigurată;

-inculpatul nu a promis în mod expres cumpărătorului de influență că va întreprinde toate demersurile și acțiunile necesare în scopul determinării acelui funcționar public să îndeplinească un act contrar îndatoririlor de serviciu;

-la întâlnirea dintre N. cu U. la biroul inculpatului N., discuția nu a fost dirijată de inculpat în sensul dat de art. 291 Cod penal, nu a promis că intervine pe lângă N. pentru a-l determina să ajute societatea U. Nu a rezultat că nici anterior acestei discuții martorul U. s-ar fi înțeles în acest sens cu inculpatul N. și nici nu reiese, în mod ferm, că inculpatul N. ar fi promis că va interveni pe lângă N. în scopul menționat de procuror;

-posibila apreciere, conform căreia U. s-ar fi prezentat la această întâlnire având reprezentarea psihică a unei posibile intervenții ilicite din partea inculpatului N., nu poate fi dedusă din nicio circumstanță obiectivă sau subiectivă;

-în absența unor elemente certe din care să rezulte reprezentarea subiectivă a martorului U. că la acea întâlnire sau prin intermediul acesteia va avea loc o intervenție sau o promisiune de intervenție din partea inculpatului, aceasta nu poate fi reținută;

-cunoașterea interpersonală între oameni aflați sau care urmează să se afle în poziții aparent incompatibile nu poate și nu trebuie să conducă la interpretări subiective, de natură penală;

-N. nu a promis că va interveni pe lângă N. în vederea determinării acestuia în a-l sprijini pe U. pentru ca firma U. să câștige licitația organizată de Primăria Iași în legătură cu proiectul privind managementul traficului rutier în Municipiul Iași, nici anterior, nici concomitent și nici ulterior întâlnirii din biroul său;

-în aprecierea declarației martorului N. trebuie să se aibă în vedere faptul că acesta este trimis în judecată în calitate de inculpat într-un alt dosar, că în cursul urmăririi penale a perceput un fel de presiune din partea procurorului pentru a recunoaște acuzațiile în cauză în care este cercetat, din acest punct de vedere declarația martorului este relativă;

-declarația martorului M. este relevantă în ceea ce privește dovedirea neimplicării inculpatului în faptele de corupție de care este acuzat; martorul a recunoscut implicarea sa în fapte de corupție alături de N., însă a arătat că reprezentanții U. nu au menționat că N. pretinsese vreun procent din valoarea contractului;

-discuțiile conținute de înregistrările ambientale, purtate între N. și M. sunt circumscrise situației de fapt din dosarul în care primarul municipiului Iași a fost trimis în judecată;

-declarația martorului T. confirmă teza potrivit căreia inculpatul obișnuia să recomande și alte firme în vederea colaborării cu U., fără ca acest fapt să presupună un trafic de influență (ex. firma M.) și că acesta nu a cunoscut despre vreo intervenție ilicită a lui N., neavând nici reprezentarea subiectivă a unei intervenții ori percepția că ea s-ar realiza; nu a cunoscut despre solicitarea vreunui comision din valoarea contractului încheiat cu Primăria Municipiului Iași de către inculpatul N. și nici că acel contract s-ar fi încheiat ca urmare a intervenției cuiva;

-nici un element probatoriu nu susține faptul că inculpatul N. ar fi primit suma de 30.000 euro la un restaurant libanez din cadrul Complexului R. din București, de la martorul U., acuzația trebuie să se întemeieze pe probe certe și nu pe deducții, iar probele administrate în cauză nu răstoarnă prezumția de nevinovăție a inculpatului;

-în legătură cu încheierea contractului de consultanță din 02.05.2013 între U. S.A. și S.C. K. S.R.L. nu s-a făcut legătura între elementul material al acțiunii inculpatului N. și banii sau foloasele primite de pe urma acestui contract;

-procurorii au lăsat să se înțeleagă că nu doar simpla promisiune de intervenție ar fi condus la un folos substanțial, concretizat printr-un contract fictiv ce s-a derulat pe parcursul a 13 luni, ci, în mod evident, ceva mai mult;

-este hilar și necredibil cum o firmă e de acord să plătească un contract fictiv doar pentru o promisiune de intervenție;

-nu s-a demonstrat că inculpatul N. este cel care a acționat efectiv pentru punerea în practică a promisiunii;

-inculpatul N., după întâlnirea avută la biroul din nu a mai interacționat, nici direct, nici indirect cu U. sau cu N. pe această temă;

-licitația de la Iași a fost câștigată de U. ca urmare a unor fapte de corupție săvârșite direct de N., fără ajutorul, complicitatea și fără susținerea altor persoane; teza susținerii morale a intervenției cuiva în determinarea primarului municipiului Iași să atribuie licitația Grupului U. nu se regăsește în celălalt dosar;

-conversațiile înregistrate în mediul ambiantal demonstrează nevinovăția inculpatului;

-nu există o legătură între actul inculpatului (exercitarea influenței pretinse sau reale) și primirea banilor;

-nu există nicio probă care să ateste că inculpatul N. și-a exercitat influența, ferm și neechivoc, către N. pentru susținerea intereselor U., iar intervenția sa să fi fost decisivă câștigării contractului de la Iași de către U.;

-N. nu s-a implicat în mod concret în dezvoltarea afacerilor unei firme private;

-nu este exclusă posibilitatea ca martorul G. să se fi folosit în derularea relațiilor cu U. de notorietatea inculpatului N. și de prietenia pe care acesta o avea la nivel relațional cu acesta;

-declarația inculpatului este confirmată de probele dosarului, martorii G. și K. susținând cele învederate de către acesta;

-materialul probator nu arată implicarea directă sau indirectă a inculpatului N. în aceste plăți sau că acesta ar fi cunoscut că banii folosiți pentru aceste plăți provin din contractul sus-menționat;

-aceste aspecte nu pot forma elementul de tipicitate al infracțiunii de trafic de influență.

IV. Argumentele instanței cu privire la acuzațiile aduse inculpatului N.

Conform art.8 din Codul de procedură penală, scopul procesului penal îl constituie constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel ca nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, în cadrul unui proces echitabil și într-un termen rezonabil.

Legea obligă organele judiciare să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, cu privire la persoana suspectului sau inculpatului, să strângă și să administreze probe, atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului (art.5 Cod procedură penală), cu respectarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

Orice persoană, bucurându-se de prezumția de nevinovăție, este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale, printr-o hotărâre penală definitivă (art.4 Cod procedură penală).

Vinovăția nu se poate stabili decât în cadrul juridic procesual penal, cu probe, sarcina administrării probelor revenind organului de urmărire penală și instanței de judecată.

Probele trebuie să fie relevante, iar în raport de obiectul probațiunii, să fie necesare și suficiente pentru dovedirea elementelor de fapt, credibile, apte să creeze presupunerea rezonabilă că ceea ce probează corespunde adevărului.

În cauză, inculpatului N. i s-a oferit posibilitatea de a-și prezenta cauza, inclusiv probele, în condiții care să nu-l plaseze într-o situație de dezavantaj net în comparație cu Ministerul Public (cz. Beheer vs Olanda), i s-a permis accesul la toate actele dosarului (cz. Edwards vs. Marea Britanie), i s-a dat posibilitatea de a adresa întrebări, în mod direct și nemijlocit, martorilor care au fost audiați în condiții de contradictorialitate și oralitate (cz. Caka vs. Albania, Flueraș vs. România), de asemenea, inculpatul a dat declarație după administrarea întregului material probator, expunându-și punctul de vedere cu privire la acuzațiile aduse, fiindu-i respectate garanțiile cu privire la un proces echitabil, atât din perspectiva dreptului intern, cât și al dispozițiilor art.5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În urma analizării probatorului din faza de urmărire penală a cărui legală administrare a fost constatată, prin încheierea definitivă, în procedură de cameră preliminară și al cărui conținut a fost contestat, în cursul judecății, de către inculpat, probatoriu care a fost readministrat, în raport cu acuzațiile aduse acestuia, cât și de probele propuse de către inculpat și administrate de către instanță, ***Înalta Curte apreciază că situația de fapt a fost corect reținută în rechizitoriu.***

Astfel, în esență, instanța reține că inculpatul N. - lider județean al unei formațiuni politice, cât și deputat în Parlamentul României, dar și ministru al energiei, în considerarea influenței pe care și-o putea exercita asupra unor colegi de partid, aflați în funcții care presupuneau luarea unor decizii care se repercutau asupra activităților desfășurate de firma U., a fost contactat de martorul U. care i-a solicitat intermedierea unei întâlniri cu primarul municipiului Iași, N.: „Prin anul 2012, început de 2013, se organizase la Iași licitația de atribuire a contractului privind managementul traficului pentru municipiul Iași, existând unele dificultăți, în sensul că s-a anulat prima licitație, după care a fost reluată și am solicitat un sprijin, în sensul de a ne face o recomandare la Primăria Iași (...) M-am deplasat la biroul domnului N., situat în și i-am solicitat să intermedieze o întrevedere cu domnul N.. Din discuțiile cu N. am tras concluzia că îl cunoștea pe N.” (declarație U., fila 91-94, vol.1 dosar instanță fond).

Cunoscând motivul pentru care U. dorea să se întâlnească cu N. (relevante în acest sens sunt declarațiile inculpatului - „Domnul U. auzise că Iașiul este interesat de acest proiect al managementului traficului rutier” - declarație inculpat 11.04.2017 vol.2, instanță fond, filele 100-102, cât și ale martorului N. – N. i-a spus că „pe cei 2 îi interesează aceste lucrări de investiții în Iași”), inculpatul N. a acceptat solicitarea acestuia și a intermediat întâlnirea dintre primarul municipiului Iași și martorul denunțător, patronul firmei U., U.,

firmă interesată în câștigarea licitației desfășurate de Primăria Iași privind proiectul de management al traficului rutier. Întâlnirea s-a desfășurat la biroul de parlamentar al inculpatului N., din zona, acesta asistând la o parte din discuțiile dintre U. și N.: *„La o parte din discuțiile pe care le-am purtat cu N. a asistat și inculpatul N.. I-am prezentat acestuia compania, experiența acesteia, faptul că dorim să oferim la Iași o soluție competitivă europeană (...) I-am expus acestuia intenția mea de a participa la licitația de atribuire a contractului privind managementul traficului pentru municipiul Iași”* (declarație U., fila 91-94 vol.1 dosar instanță.).

În schimbul exercitării influenței asupra martorului N. și promisiunii de a interveni pe lângă acesta pentru a-l determina să agreeze semnarea contractului privind proiectul de management al traficului în municipiul Iași cu U. și derularea în bune condiții a acestuia (acte ce intrau în atribuțiile martorului N., în calitate de reprezentant al beneficiarului), cu intenție directă, i-a solicitat martorului U. un comision de 5% din valoarea contractului.

Activitățile de exhibare a influenței pe lângă funcționarul public și de efectuare a promisiunii de a-l determina să îndeplinească actele ce intrau în atribuțiile sale de serviciu au fost îndeplinite de inculpatul N. în cursul anului 2012, iar solicitarea sumei în cuantum de 5% din valoarea contractului a avut loc după inițierea procedurii privind proiectul de management al traficului în municipiul Iași și înainte de încheierea contractului între U. și Primăria Municipiului Iași, acțiuni localizate temporal în prima parte a anului 2013: *„Discuția de principiu cu domnul N. privind comisionul de 5% a avut loc înainte de semnarea contractului, eu precizându-i dânsului valoarea aproximativă a contractului cu care urma să participăm la licitație”* (declarație U., filele 91-94, vol.I dosar instanță fond).

Inculpatul N. a solicitat martorului U. ca suma reprezentând acest procent (aproximativ 3,4 milioane lei) să îi fie remisă în două forme: parțial în numerar și, parțial, printr-un contract de consultanță fictiv, ce urma a fi încheiat cu o firmă recomandată de o persoană de încredere din anturajul lui N., martorul G., fost șofer al acestuia și subordonat pe linie de partid: *„L-am prezentat pe domnul G. colegului meu, domnul T., care era vicepreședintele companiei și cel care se ocupa de proiectul de la Iași, s-a încheiat un contract, primeam facturi lunar (...) Din 12 facturi, cred că una singură a rămas neplătită. Practic acestea reprezentau plăți făcute în considerarea comisionului solicitat de N., cel de 5%”* (declarație U., filele 91-94, vol.1 dosar instanță fond).

A fost semnat contractul de consultanță nr./2.05.2013, având valoarea de 5.000 euro lunar+T.V.A., un contract fictiv (serviciile facturate nefiind, în fapt, prestate de K.: *„Rapoartele de activitate în legătură cu contractele erau întocmite de o persoană din cadrul U. - declarație K., filele 13/14 vol.2, dosar instanță fond, „K. mi-a spus că de absolut tot ce ținea de contractul dintre K. și U. se ocupau cei de la U., inclusiv de prestarea serviciilor care ar fi trebuit efectuate de către K.”* -declarație G., filele 10-12, vol2, dosar instanță fond-, *„Contractul încheiat cu firma K. era un contract cu prestații fictive, în realitate acestea nu s-au desfășurat, în sensul că partenerul contractual nu și-a îndeplinit niciodată obligațiile asumate contractual”* -declarație T., filele 95-97, vol.1 dosar instanță fond), în baza căruia reprezentanții U. au remis firmei indicate de

N., prin intermediul acestui mecanism, suma totală de 303.118 lei, în tranșe lunare, în perioada mai 2013-iunie 2014.

Sumele au fost folosite, în mare parte, pentru diverse cheltuieli ale organizației județene de partid, la solicitarea inculpatului N., fapt arătat de martorii audiați: „Am avut cu domnul N. discuții înainte de încheierea contractului dintre K. și U., legate de sprijinirea campaniei electorale sau de efectuarea diverselor cheltuieli prin K., în interesul său personal sau al organizației de partid. Prealabil încheierii contractului dintre U. și K. am avut o discuție legată de scopul contractului, în sensul că se urmărea plata diverselor cheltuieli legate de mese de protocol” (declarație G., filele 10-12, vol. 2, d.u.p)/../ „Discuțiile care au avut loc în legătură cu cei 5000 euro ce urmau a fi achitați lunar conduceau către faptul că aceștia urmau să ajungă către N.” (declarație T., filele 95-97, Vol.1, dosar instanță fond) „Domnul N., în contextul unor întâlniri prietenești, mi-a cerut să plătesc mesele, folosind expresia „Plățiți și voi o masă”, plata făcându-se din fondurile firmei K.”; (declarație G., filele 95-97, vol.1 dosar instanță fond), „G. mi-a spus că urmează să plătesc din fondurile K. anumite facturi care ar fi venit de la partid” (declarație K., filele 13-14, Vol. 2, dosar instanță fond).

Întrucât aceste plăți nu acopereau integral întregul procent de 5%, solicitat de inculpatul N., acesta, în mod direct sau indirect (prin intermediul lui G.), le amintea celor de la U. de faptul că erau restanți la plata facturilor și a întregului comision.

Martorul G., persoană de încredere a inculpatului N., a confirmat acest aspect: „Este adevărat că l-am sunat de mai multe ori pe Z., dar nu cred că insistent, în legătură cu situația plății facturilor către K., întrucât o parte susținea că nu și-a primit banii, iar cealaltă susținea că nu s-au prestat activități”. (declarație G., filele 95-97, vol.1 dosar instanță fond).

Aceeași susținere o are și martorul Z.: „Ca urmare a faptului că noi aveam întârzieri la plata facturilor, de aproximativ un an, domnul G. a insistat la telefon, atât la M. cât și la mine și m-a rugat să ne vedem în fața companiei la care lucrez, pentru a-mi comunica ceva. Am acceptat, m-am întâlnit cu acesta și m-a pus să transmit domnului U. că dacă nu prelungim contractul și nu facem plățile „șeful se va supăra” (declarație Z., filele 200-201, Vol.1 dosar instanță fond).

În acest context, pentru detensionarea situației, martorul U. a stabilit o întâlnire cu N., la restaurantul libanez din cadrul Complexului R., sens în care au avut un schimb de mesaje la data de 21.07.2013 (fila 74 vol.2 d.u.p. – „Bună ziua, pe la ce oră ajungeți în București? **O Vă propun să ne vedem la ora 19 sau la o altă oră după amiază. Mulțumesc. o Ora 19 este ok. Spuneți vă rog unde. o La R.**”). La această întâlnire martorul U. i-a înmănat inculpatului N. suma de 30.000 euro, într-un plic, lăsat pe bancheta pe care stăteau.

Inculpatul N. a recunoscut faptul că s-a întâlnit cu martorul denunțator U., la 21.07.2013 în Complexul R., dar a negat faptul că ar fi primit vreo sumă de bani de la acesta, susținând că motivul întrevederii a fost legat de discutarea posibilității montării unui sistem de alarmă la casieria Ministerului Economiei de către firma martorului.

Sintetizând situația de fapt, instanța reține că inculpatul N., lider județean al unei formațiuni politice, deputat în Parlamentul României și ministru al energiei la acel moment, **în schimbul exercitării influenței** asupra martorului N., la acea dată primar al municipiului Iași și **promisiunii** făcute denunțatorului **de a interveni pe lângă acesta pentru a-l determina să agreeze semnarea contractului privind proiectul de management al traficului în municipiul Iași cu U.** și derularea în bune condiții a acestuia (acte ce intrau în atribuțiile martorului N., în calitate de reprezentant al beneficiarului), cu intenție directă, **i-a pretins** martorului U. **un comision de 5%** din valoarea acestui contract. Suma reprezentând acest procent (aproximativ 3,4 milioane lei) i-a fost remisă în două forme: parțial în numerar prin înmânarea sumei de 30.000 euro de către U., la data de 21.07.2013, la un restaurant libanez, din cadrul Hotelului R. și, parțial, printr-un contract de consultanță fictiv, nr./2.05.2013, având valoarea de 5.000 euro lunar+TVA, ce a fost încheiat cu firma K., recomandată de G., persoană de încredere din anturajul lui N., prin care reprezentanții U. au remis acestei firme suma totală de 303.118 lei, în tranșe lunare, în perioada mai 2013-iunie 2014, banii fiind folosiți, în mare parte, pentru diverse cheltuieli ale organizației județene de partid, la solicitarea inculpatului N..

V. Analiza încadrării juridice a faptei, potrivit art.396 alin.2 raportat la art.403 alin.1 lit.b Cod procedură penală

Fapta reținută în sarcina inculpatului N., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000.

Potrivit art.291 alin.1 Cod penal infracțiunea de trafic de influență constă în: „Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri” și se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

În cuprinsul dispozițiilor art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000 se prevede: „Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care: **a)exercită o funcție de demnitate publică** /.../se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art.289 sau art.291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.”

Obiectul juridic special al infracțiunii de trafic de influență îl constituie relațiile sociale privitoare la desfășurarea activității instituției publice sau private, în condiții care să asigure încrederea și prestigiul de care să se bucure personalul acestora.

Subiectul activ poate fi orice persoană.

Subiectul pasiv. Traficul de influență fiind o infracțiune de corupție și în același timp o infracțiune în legătură cu serviciul poate avea, în principal, ca subiect pasiv un organ de stat, instituția publică sau orice altă persoană juridică în al cărei serviciu se găsește funcționarul public ori persoana prevăzută în art.308 C. pen pentru a cărui influențare făptuitorul primește ori pretinde foloase sau acceptă daruri, iar în subsidiar, cei menționați mai sus, în ale căror atribuții

de serviciu intră efectuarea unui act pentru care este real interesată persoana căreia i se promite intervenția și asupra căreia fapta aruncă suspiciune.

Latura obiectivă

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență constă în acțiunea de traficare a influenței care se realizează în modalități alternative: **pretindere** de la o persoană interesată a unei sume de bani sau a unui alt folos pentru a interveni pe lângă un funcționar public asupra căruia subiectul are sau lasă să se creadă că are influență; **primire** de la persoana interesată, în același scop, a unei sume de bani sau a altor foloase; **acceptarea** de promisiuni făcute în scopul menționat de către o persoană, de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Datorită dependenței care există între conținuturile alternative ale infracțiunii de trafic de influență, legăturii naturale care le unește - în sensul că „pretinderea de bani sau alte foloase”, cum și „acceptarea de promisiuni, daruri” nu reprezintă decât acțiuni intermediare, ce își găsesc împlinirea și rațiunea de a fi doar în acțiunea finală, de „primire” a unor sume de bani sau alte foloase - faptele prin care se concretizează două sau chiar toate conținuturile sus-menționate, săvârșite de aceeași persoană, chiar la intervale de timp diferite, reprezintă în ansamblu, acte de executare a infracțiunii.

Cu alte cuvinte, deși odată cu „pretinderea” foloaselor, cu „acceptarea” promisiunilor, infracțiunea de trafic de influență poate fi considerată realizată, activitatea ulterioară de „primire” a foloaselor pretinse sau promise nu este lipsită de relevanță penală, ci constituie alături de activitatea ilicită ce o precede, o unitate infracțională naturală, cu toate consecințele ce decurg de aici (în acest sens, *decizia nr. 4784/1972 a Tribunalului Suprem*, în materie penală).

Raportând aceste considerente teoretice la speță, se constată că inculpatul N. a **pretins** un procent de 5% din valoarea contractului încheiat de către U. cu Primăria Municipiului Iași, în schimbul exercitării influenței asupra martorului N., primarul municipiului Iași și promisiunii de a interveni pe lângă acesta pentru a-l determina să agreeze semnarea contractului privind proiectul de management al traficului în municipiul Iași cu U. și derularea în bune condiții a acestuia, suma reprezentând acest procent, fiindu-i remisă (**primită**) în două forme: parțial în **numerar** (suma de 30.000 euro i-a fost dată lui N. de către U., la data de 21.07.2013, la un restaurant libanez, din cadrul Hotelului R.) și, parțial, printr-un **contract de consultanță fictiv** nr./2.05.2013, având valoarea de 5.000 euro lunar+TVA, ce a fost încheiat cu firma K., recomandată de G., persoană de încredere a inculpatului. Prin intermediul acestui mecanism, firma sus-menționată a încasat suma totală de 303.118 lei, în tranșe lunare, în perioada mai 2013-iunie 2014, ultima tranșă fiind în iunie 2014.

A pretinde bani sau alte foloase presupune formularea de către subiectul activ nemijlocit, în mod expres sau tacit, a cererii de a i se da o sumă de bani, un bun sau alte valori în schimbul exercitării influenței asupra unui funcționar.

Pretinderea de către inculpatul N. a comisionului de 5% din valoarea contractului încheiat de U. cu Primăria Municipiului Iași este dovedită cu declarațiile martorului U., date atât în faza de urmărire penală, cât și de cercetare judecătorească, în care a arătat, în mod constant și explicit: „**N. mi-a solicitat un comision de 5% din valoarea contractului**” pentru faptul că a făcut „**acea recomandare primarului Iașiului**”/.../ - declarație U., filele 91-94, vol.I dosar instanță fond, cât și cu cele ale **martorului T.,** care a învederat: „**Cunosc faptul că N. a solicitat, la rândul său, un procent din valoarea contractului**”. Deși s-ar putea susține că aceste declarații sunt subiective, întrucât martorii au calitatea de denunțatori, acestea nu sunt singulare, coroborându-se cu alte mijloace de probă administrate în cauză. Astfel, **martorii R.** („**Știu că domnul T. a pus problema diminuării procentului ce urma să ajungă la N. de la 10% la 7,5-8%. Această intenție a fost manifestată anterior încheierii contractului, cât și în timpul derulării acestuia**”) și **M.** („**La un moment dat au existat unele discuții în care domnii T. și U. au solicitat o diminuare a acestui procent, motivând că mai au și alte obligații legate de acest contract**”), au susținut că, legat de contractul privind proiectul de management al traficului rutier în municipiul Iași, U. și T. le-au învederat **că mai aveau și alte obligații,** față de cele solicitate de cei de la Iași, motiv pentru care au solicitat reducerea acestor pretenții. Faptul că aceste „**alte obligații**” despre care vorbesc cei doi martori aveau legătură cu procentul de 5% solicitat de inculpatul N. reiese, în mod evident, din declarația martorului M., care, la 29 noiembrie 2016, în fața instanței de judecată, face următoarea precizare relevantă: „**U. și T. au menționat numele lui N. ca fiind legat de motivul cererii de diminuare a procentului cu N.. La acel moment nu am dat importanță numelui menționat, întrucât am avut impresia că cei doi urmăreau o renegociere a contractului încheiat cu firma noastră. Ulterior, am făcut legătura în momentul în care și domnul N. a făcut trimitere la numele domnului N.**” (declarația din 29 noiembrie 2016, vol.1, dosar instanță fond, filele 142-143).

De asemenea, **rațiunile** care au stat la baza semnării contractului de consultanță nr. .../2.05.2013 dintre firma K. și U., **modalitatea, scopul, persoanele** implicate în încheierea și derularea acestuia sunt aspecte care demonstrează pretinderea comisionului de către N..

Practic, între pretinderea comisionului de 5% de către inculpatul N. și încheierea contractului de consultanță sus menționat există o strânsă legătură. Fără pretinderea de către inculpat a comisionului de 5% din valoarea contractului dintre U. și Primăria Municipiului Iași, încheierea contractului de consultanță cu firma K. nu s-ar fi realizat, nu ar fi avut vreo justificare, în condițiile în care din nicio probă administrată nu rezultă că cei de la U. ar fi desfășurat până la acel moment vreo relație comercială cu firma K., că i-ar fi cunoscut pe reprezentanții acesteia sau ar fi existat vreun interes al celor de la U. legat de obiectul de activitate al acestei firme în vederea unor oportunități de afaceri.

Astfel, din ansamblul probator administrat în cauză, reiese că **inculpatul N. a fost cel care a stabilit modalitatea de remitere a contravalorii procentului de 5% pretins, solicitându-le celor de la U. încheierea unui contract de consultanță cu o firmă agreată, indicând și persoana cu care U. urma să**

relaționeze pe parcursul desfășurării acestuia, pe **numitul G.**, o persoană de încredere, apropiată inculpatului, fost șofer și subordonat pe linie de partid, care pe parcursul derulării contractului de consultanță a avut rolul de persoană interpusă în relația inculpatului cu cei de la U.

Relevante în ceea ce privește relația existentă între martorul G. și inculpat sunt declarațiile martorilor U.: „**G. mi-a fost prezentat de domnul N. și practic am tras concluzia că era un intermediar al acestuia**” și T.: „**În toate discuțiile pe care le-am avut cu G. acesta făcea trimitere la „șefu”, însă având în vedere relația pe care acesta o avea pe linie de partid cu N., mi-a fost foarte clar, că atunci când vorbea de „șefu” se referea la N.,** dar și convorbirea înregistrată ambiental dintre martorul G. și Z., din data de 9 februarie 2016, în cadrul căreia, atunci când Z. îi relatează că în dosarul penal privindu-i pe U. și T. este menționat un nume, al lui „șefu”, G. reacționează imediat, prin mișcarea capului în direcție verticală, înțelegând că e vorba de N., după care, dorind să-și avertizeze „șeful” de cele aflate, a doua zi, la 10 februarie 2016 se întâlnește cu N. și îi relatează cele menționate de Z.. În aceste circumstanțe este evident că „șeful” nu era altcineva decât inculpatul N..

Z.: *Asta e una. Și M. are ceva să vă zică.; în dosarul pe care îl are este pomenit un nume.*

G.: *Un nume?*

Z.: *Un nume, da.*

G.: *Al lui...*

Z.: *Șefu...*

G.: *(confirmă prin mișcarea capului pe direcție verticală) Îhî!*

.....

G.: *A venit, a venit ieri ăsta de la U., Z. ăsta care e pe...BRAȘOV și mi-a zis așa că a zis M. că ești în dosarul cu...*

N.: *N.?*

G.: *Cu N., da.*

N.: *Da.*

G.: *În dosarul cu U. și cu N..*

N.: *Da.*

G.: *Și că ă... sunt discuții acolo sau ceva au fost discuții că tu le-ai fi făcut...*

Inculpatul N. nu a negat faptul că l-a recomandat pe numitul G. martorului U., dar a arătat că motivul a fost legat de dezvoltarea unei afaceri imobiliare în Brașov, susținere infirmată chiar de către martorul G., care, într-o primă fază, în cadrul declarației dată la data de 28 februarie 2017, a arătat că respectivul contract a fost încheiat ca urmare a relațiilor de prietenie pe care le-ar fi avut cu numitul T. cu care, la o petrecere, schimbase numere de telefon, după care, a revenit asupra celor învederate și a recunoscut că N. a fost cel care i-a dat toate detaliile legate de contract, că au vorbit despre firma K., tot inculpatul fiind cel care a propus modalitatea de încheiere a contractului și destinația sumelor de bani încasate: „**Domnul N. mi-a spus să discut cu T. legat de un contract comercial, urmând ca acesta să fie încheiat cu firma K. (...).** În

legătură cu recomandarea firmei K. am avut discuții și cu domnul N. și cu domnul T. (...) N. a fost cel care m-a rugat să mă gândesc la o firmă cu care U. să încheie un contract”.

Realitatea acestor susțineri, faptul că inculpatul N. a fost cel care l-a trimis pe martor să discute cu cei de la U. despre contractul ce urma a fi încheiat cu K., este dovedită și de discuția din data de 10.02.2016 dintre G. și N., înregistrată ambiantal, în care, la un moment dat, G., referindu-se la activitatea pe care o desfășurase în legătură cu contractul de consultanță încheiat între K. și U., face următoarea afirmație: **„mai bine nu mă trimiteai la ăștia acolo să.....”**, fapt ce demonstrează pe deplin rolul avut de inculpat în ceea ce privește contractul de consultanță dintre U. și K., confirmând acuzația penală.

Ceea ce se mai remarcă în cadrul aceleiași discuții, pe lângă faptul că martorul G. își exprimă îngrijorarea legată de eventualitatea prezentării în fața organelor de urmărire penală, regretul că s-a implicat într-o astfel de activitate, atitudine nejustificată în condițiile în care, așa cum susține inculpatul, nu exista niciun motiv să aibă temeri, deoarece nu fuseseră implicați într-o activitate nelegală, este și existența unei conivențe între cei doi, dovadă fiind folosirea pronumelui personal la forma I plural, cât și a verbelor la aceeași persoană. Or, dacă inculpatul N. nu ar fi avut vreo legătură cu activitatea pe care a desfășurat-o G. nu se justifică de ce se include în aceasta.

G.: **Dacă ne cheamă ăștia ce zicem? Cu...**

N.: **De ce să ne cheme, ce... ce-am făcut noi? Cu IAȘI-ul suntem noi băgați în...?**

G.: **N-avem treabă, nicio treabă.**

N.: **Păi, atunci ce treabă avem”?,.**

Scopul încheierii contractului de consultanță, contract încheiat la solicitarea inculpatului și în interesul acestuia, constituie un alt argument care demonstrează pretinderea comisionului de 5% de către N..

Relevante în acest sens sunt declarațiile martorilor audiați în cauză, care au arătat faptul că banii obținuți din acest contract erau direcționați către inculpat pentru **plata diferitelor cheltuieli ale organizației județene de partid, cât și în interes personal**. Chiar martorul G., persoana interpusă în relația dintre inculpat și reprezentanții U., face următoarele afirmații care nu lasă loc de alte interpretări: **„Am avut cu domnul N. discuții înainte de încheierea contractului dintre K. și U. legate de sprijinirea campaniei electorale sau de efectuarea diverselor cheltuieli prin K., în interes personal al său sau al organizației de partid. Prealabil încheierii contractului dintre U. și K. am avut o discuție legată de scopul contractului, în sensul că se urmărea plata diverselor cheltuieli legate de mese de protocol”/.../ Domnul N., în contextul unor întâlniri prietenești, mi-a cerut să plătesc mesele, folosind expresia „Plățiți și voi o masă”, plata făcându-se din fondurile firmei K.”**, (declarație G., filele 95-97, vol.1 dosar instanță fond)/.../ **„Cu certitudine astfel de cheltuieli s-au efectuat la solicitarea lui N. din fondurile firmei K.. La respectivele mese au participat colegi de partid din cadrul ...”** - declarație G. urm.pen. fil.75-77 vol.1 dos.urm.pen)..

Declarația martorului nu este singulară ea se coroborează cu cea a martorului K.: **„G. mi-a spus că urmează să plătesc din fondurile K. anumite**

*facturi care ar fi venit de la partid” (declarație K., filele 13-14, Vol. 2, dosar instanță fond)./.../„Cheltuielile legate de mesele de protocol sau de diverse evenimente sunt inerente în cadrul unui partid, iar **plata acestora mi-a fost solicitată de către G.**, fiind posibil ca acestuia să-i fi cerut, la rândul său, domnul N. acest lucru. Nu pot preciza dacă G. putea dispune singur, fără acordul domnului N. sau trebuia să existe acest acord de plată acestor cheltuieli”/ Îmi amintesc că **am efectuat în acea perioadă plata unor mese de protocol, cazare la un hotel în Brașov ori alte cheltuieli prilejuite de diverse evenimente de partid, acestea la solicitarea lui N., prin domnul G.**”, declarație urmărire penală, fila 78-80 vol.1 dos.urm.pen., declarații care confirmă susținerile martorului T.: „Discuțiile care au avut loc în legătură cu **cei 5000 euro** ce urmau a fi achitați lunar conduceau către faptul că acestea urmau să **ajungă către N.**” (declarație T., filele 95-97, Vol.1, dosar instanță fond) .*

Instanța reține că **încă de la momentul solicitării intermediarii unei întâlniri cu primarul municipiului Iași, N.**, de către martorul U., inculpatul N., cunoscând motivul pentru care se dorește **acea** întrevvedere, a acceptat-o, având **reprezentarea** că prin promisiunea traficării influenței sale față de martorul N., în vederea determinării acestuia să **agreeze încheierea contractului** celor de la U. cu Primăria Municipiului Iași, **poate obține unele avantaje**, dovadă fiind faptul că i-a expus martorului N. acest lucru, declarația acestuia fiind relevantă: „**ne putem baza pe ei în campania electorală de la locale care urmează, cât și pentru alegerile parlamentare, în sensul susținerii financiare sau cu materiale, în mod legal**”- 13.12.2016, N. instanță fond, vol.1 filele 160-162..

Caracterul fictiv al contractului de consultanță, faptul că serviciile facturate nu au fost prestate în realitate de către K., **confirmă** o dată în plus că **încheierea acestuia era doar o modalitate legală prin care inculpatul N. urma să primească banii pretinși**, respectiv echivalentul procentului de 5% din valoarea contractului privind managementul traficului rutier în Iași.

Neprestarea niciunui serviciu de către K. rezultă, în mod cert, din declarațiile celor de la U. S.A., respectiv ale martorilor Z. („**Firma K. nu a prestat nici un serviciu de consultanță** către U. (...). Toate rapoartele lunare de activitate aferente acestui contract au fost întocmite de mine la birou, pe calculatorul de serviciu”), T. („contractul încheiat cu firma K. era un **contract cu prestații fictive**, în realitate acestea nu s-au desfășurat în sensul că partenerul contractual nu și-a îndeplinit niciodată obligațiile asumate contractual”), dar și din cele ale lui G., persoana de încredere a inculpatului („K. mi-a spus că de **absolut tot ce ține de contractul** dintre K. și U. **se ocupau cei de la UTI**, inclusiv de prestarea serviciilor care ar fi trebuit efectuate de K.”) și a reprezentantului K., K. („**Rapoartele de activitate în legătură cu contractele erau întocmite de o persoană din cadrul U. Serviciile către U. nu au fost prestate deloc.**”) care au înfirmat susținerile inculpatului.

Nefondată este apărarea inculpatului care a susținut că activitatea sa s-a limitat doar la a le face cunoștință celor doi martori, U. și N., deoarece acțiunile acestuia, ulterioare încheierii contractului de consultanță, au înfirmat această teză, dovadă fiind interesul manifestat ca acest contract să se desfășoare în bune condiții și fără întârzieri. Probele dosarului au relevat faptul că s-a interesat dacă

cei de la U. își îndeplinesc obligațiile contractuale, acest lucru făcându-l fie personal, fie prin intermediul lui G..

Martorul U. a precizat: „**am primit mai multe mesaje de la domnul N., în mod direct sau indirect (prin intermediul lui G.), în care ne amintea că eram restanți la plata facturilor și a întregului comision și că din acest motiv situația devine dificilă**”- declarația instanță fond, vol.1 filele 91-94, iar T. a arătat că fost chemat de N. la sediul Ministerului Energiei: „**reproșându-mi că suntem neserioși, întrucât dânsul s-a ținut de cuvânt, iar noi nu răspundem la telefon**”.

Veridicitatea afirmațiilor martorului T. referitoare la existența acestei întâlniri, la faptul că inculpatul le cerea celor de la U. explicații legate de neplata unor facturi este confirmată chiar de către inculpat, în discuția avută cu G., la 10 februarie 2016, discuție înregistrată ambiantal, în care face următoarea afirmație: „N.: Tu, cu M. (T.-n.n.) mă găsec eu o dată și i-am spus „**Da` de ce nu plătești lui M. (G. -n.n.)?**”

La rândul său și martorul G. a confirmat că a avut o discuție cu N. legată de plata facturilor de către cei de la U. S.A., trăgând concluzia că era la curent cu situația plăților.

Încercând să infirme susținerile parchetului, bazate pe cele învederate de martori, referitoare la interesul său legat de evoluția contractului, în special a plăților făcute, care s-ar fi materializat în contactarea reprezentanților U. într-un mod insistent, inculpatul N. a depus la dosar listingurile convorbirilor telefonice avute în perioada reținută de parchet că s-ar fi desfășurat activitatea infracțională. În opinia instanței acestea sunt nerelevante în dovedirea tezei probatorii urmărită de către inculpat, în condițiile în care conțin apeluri telefonice efectuate începând cu luna august 2013, după ce inculpatului i se remisese o tranșă cash, la data de 21.07.2013, din procentul de 5%, respectiv suma de 30.000 Euro de către martorul denunțator la Hotel R. și acest fapt, e posibil, să fi dus la o diminuare a insistențelor inculpatului. Mai mult, martorii au susținut că mesajele din partea inculpatului au fost transmise fie personal de acesta, fie prin intermediul martorului G. (aspect confirmat de martor) și, în aceste condiții, apelurile acestuia nu se regăsesc în listingurile ce aparțin postului telefonic al inculpatului.

Astfel, în raport de toate aceste mijloace de probă, susținerile inculpatului, făcute cu ocazia declarației date în faza de cercetare judecătorească, la data de 11 aprilie 2017, referitoare la contractul de consultanță nr./2.05.2013 dintre firma K. și U., în sensul neimplicării sale în încheierea și derularea acestuia, sunt lipsite de suport probator. Din probele administrate a rezultat că acesta a reprezentat **o modalitate legală prin care urma să primească banii preținși**, respectiv echivalentul procentului de 5% din valoarea contractului privind proiectul de management al traficului rutier în municipiul Iași, încheiat cu U., pretins în schimbul exercitării influenței asupra martorului N. și promisiunii de a interveni pe lângă acesta pentru a-l determina să agreeze semnarea acestui contract și derularea în bune condiții (acte ce intrau în atribuțiile martorului N. în calitate de reprezentant al beneficiarului). Totodată, a fost un **contract cu prestații fictive, încheiat la solicitarea inculpatului, cu persoanele indicate de acesta, de a cărui desfășurare s-a**

interesat personal sau prin interpuși, urmărind modul în care cei de la U. își îndeplineau obligațiile contractuale, iar de sumele de bani încasate de firma K. ca urmare a acestui contract putea dispune cum dorea.

Teza apărării în sensul că din probe ar rezulta că licitația de la Iași nu a fost câștigată ca urmare a intervenției cuiva, ci datorită unor fapte de corupție săvârșite direct de N., fără ajutorul altor persoane, că în dosarul penal ce-l privește pe acesta nu se regăsește teza susținerii morale a intervenției cuiva în determinarea primarului municipiului Iași să atribuie licitația Grupului U., nu are relevanță din punct de vedere al întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență în ceea ce-l privește pe inculpat. Nu interesează dacă intervenția făptuitorului pe lângă funcționar a avut rezultatul scontat sau dacă a eșuat.

De asemenea, nu se confirmă nici susținerea apărării potrivit căreia martorul G. s-ar fi folosit în derularea relațiilor cu U. de notorietatea inculpatului N. și de prietenia pe care o avea la nivel relațional cu acesta, probele dosarului infirmând-o, în condițiile în care s-a dovedit faptul că martorul G. era un interpus al inculpatului N. în relația cu cei de la U., iar dacă acesta nu l-ar fi recomandat celor de la U., reprezentanții firmei nu ar fi avut niciun motiv să interacționeze cu martorul.

În legătură cu suma de 30.000 Euro primită de inculpatul N., cash, la hotelul R. de la martorul denunțator U., tot în contul procentului de 5% solicitat din valoarea contractului încheiat de U. S.A. cu Primăria Iași, ca urmare a exercitării influenței asupra martorului N., deși inculpatul nu a recunoscut acest fapt, Înalta Curte, pe baza coroborării probelor administrate în cauză, a concluzionat în sensul primirii sumei de către inculpat.

Practic, lipsa unei probe directe cu privire la această faptă nu este de natură să excludă existența ei, explicându-se prin aceea că infracțiunile de corupție săvârșite de persoane cu funcții importante în stat (în speță inculpatul era deputat, dar și ministru al energiei) nu sunt, de regulă, comise în prezența mai multor persoane, ci în condiții de maximă clandestinitate, fapt ce exclude de plano existența unor probe relevante, incriminatoare pentru autorul infracțiunii de corupție.

O asemenea situație nu poate însă, prin ea însăși, să conducă la concluzia nevinovăției persoanei cercetate, instanța fiind obligată să stabilească dacă materialul probator administrat în cauză, prin prisma elementelor de fapt pe care le oferă, susține sau nu o asemenea soluție, iar în cauză acest fapt se confirmă. Potrivit art.103 Cod procedură penală: (1) Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. (2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.

Din examinarea acestui cadru legal al probațiunii în procesul penal, precum și al standardului legal național necesar pronunțării soluției de condamnare a inculpatului, rezultă vădita netemeinicie a criticilor inculpatului.

Astfel, se constată că probațiunea în procesul penal este, mai degrabă, una ce ține de temeinicia și fiabilitatea probelor necesare condamnării inculpatului, iar nu una care ține de cantitatea ori numărul probelor în acuzare.

De asemenea, se reține că legea nu stabilește o ierarhie a probelor, după cum nu stabilește obligativitatea probelor directe, în defavoarea sau prin excluderea probelor indirecte (oricum această clasificare este elaborată de doctrina juridică în materia probelor).

Inculpatul N. nu a negat că s-a întâlnit cu martorul U. la data de 21.07.2013, în complexul R., respectiv la restaurantul libanez (detaliile întâlnirii privind ora și locația au fost stabilite chiar de acesta, conform sms-urilor trimise martorului U.), dar a precizat că scopul acestei întâlniri nu era acela de a primi o sumă de bani, ci era legat de „posibilitatea ca acesta (s.n. firma martorului U.) să instaleze la Ministerul Energiei o instalație video și de alarmă pentru casieria ministerului”, fapt neverosimil, în opinia instanței și neprobat de către inculpat.

În opinia instanței, nu se justifică de ce o problemă administrativă, ce ținea de competența unui departament din cadrul ministerului și care trebuia să urmeze o anumită procedură privind achiziționarea respectivei instalații, a fost tratată la restaurant și nu la sediul ministerului, de către însuși ministrul economiei. Mai mult, se constată că martorului denunțator, cu ocazia audierii de către instanța de judecată, în condiții de contradictorialitate și oralitate, inculpatul nu i-a adresat nicio întrebare cu privire la acest aspect, care să confirme că scopul întâlnirii celor doi de la R. ar fi fost cel învederat de către inculpatul și nici în cursul urmăririi penale nu a prezentat o astfel de apărare.

În condițiile în care pe parcursul cercetării judecătorești inculpatul a încercat, prin solicitarea încuviințării unor probe, să combată învinuirile aduse (în acest sens a propus audierea martorei D. cu a cărei declarație inculpatul a vrut să dovedească faptul că nu a asistat la discuțiile dintre U. și N.), în ceea ce privește acuzația că ar fi primit suma de 30.000 Euro nu a adus vreo probă care să infirme veridicitatea ei.

Fără a echivala cu răsturnarea sarcinii probei, regula înscrisă în art.99 Cod procedură penală, dar nici cu încălcarea prezumției de nevinovăție înscrisă în art.4 Cod procedură penală și cu încălcarea dreptului inculpatului de a nu se autoincrimina, drept prevăzut de art.99 alin.2 Cod procedură penală, Înalta Curte constată că, deși în declarația dată inculpatul și-a susținut nevinovăția, explicația oferită de inculpat nu este rezonabilă/convingătoare de natură să justifice concluzia lipsei de temeinicie a probelor acuzării.

În ceea ce privește respectarea dreptului de a nu se autoincrimina, dar și a dreptului la tăcere, CEDO s-a pronunțat în jurisprudența sa în sensul că „dacă probele aduse împotriva învinuitului impun o explicație din partea acestuia, iar acesta nu o dă, se va putea deduce, din rațiuni care țin de bunul simț, că aceste explicații nu există și că învinuitul este vinovat”, Înalta Curte, Secția penală, făcând aplicarea acestei jurisprudențe (ex. decizia penală nr.3501/2013).

Astfel, raportat la faptul că inculpatul N. pretinsese 5% din valoarea contractului privind proiectul managementului traficului rutier în Iași încheiat de

U. cu Primăria Iași, sens în care, pentru remiterea sumei echivalente acestui procent s-a încheiat, la solicitarea acestuia, contractul de consultanță nr.F01 F02/130566C/S/2.05.2013 în valoare de 5.000 Euro lunar + TVA, un contract fictiv între firma K. și U., recomandată de apropiatul inculpatului, numitul G. și, cum acest contract nu acoperea întreaga sumă solicitată de inculpat, pe fondul exprimării nemulțumirilor inculpatului în acest sens (fie direct, fie prin persoane interpușe), martorul denunțator U. i-a înmănat această sumă inculpatului.

Apelurile telefonice din ziua respectivă, conținutul SMS-urilor (Bună ziua, pe la ce oră ajungeți în București? oVă propun să ne vedem la ora 19 sau la o altă oră după amiază. Mulțumesc. o Ora 19 este ok. Spuneți vă rog unde. o La R.”) dovedesc o convenență între inculpat și martor cu privire la scopul întâlnirii, care coroborate cu modul în care inculpatul N. a acționat și s-a implicat în încheierea contractului de consultanță (stabiliți prin probe directe) duc la concluzia că remiterea sumei de bani este susținută prin probe indirecte.

Referitor la afirmațiile inculpatului în ceea ce privește remiterea sumei de 30.000 de euro de către martorul denunțator, în sensul că parchetul își bazează acuzația doar pe prezumții, Înalta Curte amintește că în jurisprudența CEDO a fost examinată admisibilitatea „prezumțiilor de fapt”. Astfel, într-o cauză, CEDO a considerat că, în anumite domenii, utilizarea unor prezumții de fapt pentru a stabili vinovăția unei persoane nu contravine prezumției de nevinovăție a acesteia. Orice sistem de drept cunoaște astfel de prezumții, însă în materie penală statele sunt obligate să nu depășească anumite limite în utilizarea lor, întrucât prin utilizarea lor excesivă puterea de apreciere a judecătorului ar fi golită de conținut dacă vinovăția unei persoane ar fi stabilită pe baza unor prezumții.

În consecință, CEDO a considerat că astfel de prezumții sunt admisibile, în măsura în care sunt rezonabile, prezumă lucruri dificil sau imposibil de probat și pot fi răsturnate de către persoana interesată (cauza Salabiaku c. Franței, 7 octombrie 1998).

Într-o altă cauză, CEDO a anunțat că prezumțiile de fapt sau de drept nu sunt incompatibile cu prezumția de nevinovăție, cu condiția să fie rezonabile și proporționale cu scopul vizat. În cauza respectivă, CEDO a considerat că prezumția de responsabilitate instituită este proporțională cu acest scop cu atât mai mult cu cât legea stabilea anumite excepții de la caracterul absolut al prezumției (CEDO, Secția I, decizia Falk contra Olanda, 19 octombrie 2004). Într-o altă cauză, CEDO a arătat că prezumțiile de fapt sau de drept trebuie să se încadreze în limite rezonabile, care să țină cont de gravitatea situației prezumate și să păstreze o limită pentru ca dreptul de apărare să poată fi exercitat. În cauza respectivă în sistemul respectiv existau mai multe garanții, în condițiile în care procedura era contradictorie, iar reclamantul putea proba situația contrară (CEDO cauza Phillips c. Marea Britanie, 5 iulie 2001).

Or, în speță, inculpatul nu a adus nicio probă plauzibilă care să infirme susținerea acuzării, simpla sa afirmație cu privire la mobilul întâlnirii de la R. cu martorul U. nu e de natură să demonstreze că suma de bani de 30.000 Euro nu i-a fost remisă, în contextul probelor administrate care relevă pretinderea procentului de 5% din valoarea contractului privind proiectul de management al

traficului rutier în Iași, încheiat de U. S.A cu Primăria Municipiului Iași, implicarea sa în încheierea, derularea contractului de consultanță dintre U. S.A. și firma K., cât și în direcționarea sumelor de bani obținute în urma acestui contract, insistența în plata acestor sume.

De asemenea, o altă condiție pentru existența infracțiunii de trafic de influență este aceea ca subiectul activ **să aibă influență ori să lase să se creadă** că are influență asupra funcționarului public sau persoane care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art.175 alin.2 Cod penal sau în cadrul oricărei persoane juridice.

A avea influență asupra unui funcționar public înseamnă a avea trecere, a se bucura în mod real de încrederea acestuia, a fi în **bune** relații cu el, a fi în relații de amicitie destul de strânse. A lăsa să se creadă că are influență asupra unui funcționar se înțelege ca o persoană se prevalează, pretinde, afirmă, contrar realității, că este în relații bune cu funcționarul, se bucură de încrederea și aprecierea acestuia.

Influența, conform DEX, este definită ca „*acțiune exercitată asupra unui lucru sau asupra unei ființe, putând duce la schimbarea lor; înrăurire; acțiune pe care o persoană o exercită asupra alteia, deliberat, pentru a-i schimba caracterul, evoluția sau involuntar, prin prestigiul, autoritatea, puterea de care se bucură*”.

Transpunerea noțiunii de influență în sfera legii penale presupune exercitarea intenționată de către un autor conștient de prestigiul și de puterea sa a unor acțiuni asupra unei persoane, cu un scop eminamente nelegal.

O persoană cu funcție politică de conducere, cât și de demnitate publică are capacitatea de a influența opinii, atitudini, comportamente ale unor persoane sau ale unor grupuri. Autori ca E. Tannenbaum (1961) au opinat că poziția și procesul de conducere reprezintă „influența interpersonală exercitată într-o situație definită și dirijată, grație proceselor de comunicare, spre atingerea unui scop determinat”. De asemenea, specialiști în management ca Spector (2000) au definit influența ca abilitatea de a schimba comportamentul celorlalți într-o anumită direcție, raportându-se la domeniul puterii și arătând că puterea reprezintă capacitatea sau potențialul unei persoane de a exercita influență: „Cu cât o persoană deține mai multă putere, cu atât este mai larg teritoriul de manevră al acesteia și cu atât mai sigură eficiența tacticilor de influență aplicate”.

Influența este dată atât de puterea poziției în sine (conferită de funcția deținută în cadrul organizației politice, în organisme de stat- ministere, parlament), cât și de puterea personală decurgând din cea a poziției (contacte interpersonale pe care le-a cultivat de-a lungul timpului și care i-ar fi permis la un moment dat să exercite influență asupra celorlalți).

Or, inculpatul N., la data săvârșirii faptelor, deținea atât o funcție politică de conducere în cadrul unei formațiuni politice cât și una de demnitate publică, fiind conștient de puterea poziției conferită de funcțiile avute, astfel încât, în mod deliberat, și-a exercitat influența în vederea atingerii scopului urmărit.

Ceea ce reiese cu claritate din probatoriul administrat și se impune a fi subliniat, este faptul că în considerarea acestor *funcții* pe care inculpatul N. le

deținea la acea dată, respectiv de parlamentar și lider județean al unei formațiuni politice, care îi permiteau exercitarea unei influențe asupra colegilor de partid, cât și posibilitatea de a intermedia întâlniri cu persoane din cercul său relațional, martorul denunțator a apelat la o persoană din anturajul inculpatului N. pentru a-i face cunoștință cu acesta, în vederea obținerii, desfășurării, susținerii unor proiecte vizate de firma sa.

Astfel, în anul 2011, martorul U., prin intermediul numitului O. l-a cunoscut pe inculpatul N., *având mai multe întâlniri, în care au discutat de diferite proiecte care erau în curs de desfășurare în Brașov (construirea unui aeroport) și de care firma U. era interesată, care i-au creat martorului convingerea existenței unei influențe reale pe care inculpatul o putea exercita asupra unor persoane cu funcții decizionale în ceea ce privește proiectele firmei pe care o conducea: „Pe parcursul anului 2011 l-am cunoscut pe domnul N., l-am vizitat de câteva ori în biroul de parlamentar pe care îl avea în București (...) Prin intermediul lui O. l-am cunoscut pe N.. Motivul pentru care i-am solicitat intermedierea unei întâlniri cu inculpatul N. a fost determinat de faptul că era planificat să se desfășoare un proiect, respectiv, construirea unui aeroport lângă Brașov (...). Situația cu privire la acest aeroport era complicată din punct de vedere politic, consiliul județean era condus de P.... care dorea un aeroport internațional mare. Primăria care era condusă de P...., dorea un aeroport mic, tip business, existând o neînțelegere între cele două entități politice. Domnul N. la acel moment era parlamentar, dar știu că avea o influență puternică în plan local (...)”* (declarație U., vol.1, filele 91-94, instanță fond).

În considerarea acelorasi rațiuni determinate de influența pe care inculpatul N. și-o putea exercita asupra unor colegi de partid, aflați în funcții cu putere de decizie în ceea ce privește proiectele firmei U., influență dedusă din discuțiile anterioare purtate cu inculpatul, martorul U. l-a contactat pe acesta, solicitându-i intermedierea unei întâlniri cu primarul municipiului Iași, N., persoană pe care, așa cum afirmă inculpatul, o cunoștea din anul 2005, de când obținuse funcția de primar.

„Prin anul 2012, început de 2013, se organizase la Iași licitația de atribuire a contractului privind managementul traficului pentru municipiul Iași, existând unele dificultăți, în sensul că s-a anulat prima licitație, după care a fost reluată și am solicitat un sprijin, în sensul de a ne face o recomandare la Primăria Iași. (...) M-am deplasat la biroul domnului N., situat în și i-am solicitat să intermedieze o întrevedere cu domnul N.. Din discuțiile cu N. am tras concluzia că îl cunoștea pe N.” (declarație U., fila 91-94, vol.1 dosar instanță fond).

Cunoscând motivul pentru care U. dorea să se întâlnească cu N. (relevante fiind declarațiile martorilor U. care i-a expus dificultățile legate de organizarea licitației de la Iași, cât și ale martorului N.: *„M-am deplasat la biroul acestuia și acolo l-am găsit pe domnul N. și două persoane care ne-au fost prezentate de către acesta, respectiv domnul U. și cred că domnul T., dar nu sunt convins de prezența acestuia. Despre cei doi, domnul N. ne-a spus./ că îi interesează anumite lucrări de investiții din Iași”*) a acceptat solicitarea martorului și a intermediat întâlnirea dintre primarul municipiului Iași cu care avea pe linie de

partid o relație apropiată și de lungă durată și martorul denunțator, U., patronul firmei U., firmă interesată în câștigarea licitației organizate de Primăria Municipiului Iași legată de proiectul privind managementul traficului rutier, conștient fiind că prin poziția funcțiilor sale putea să-și exercite influența asupra acestuia în sensul dorit.

Teza apărării, potrivit căreia în realitate nu a existat această influență, este contrazisă, de aspectele reținute mai sus, dar și de declarația martorului N., care a confirmat existența unei relații pe linie de partid, bazată pe încredere, recunoscându-i inculpatului autoritatea, în sensul că pe lângă faptul că cei doi se întâlneau la ședințele de partid, martorul chiar îi cerea și sfaturi legate de statutul său viitor în partid: „*Prin septembrie 2015, fiind în control judiciar în alt dosar și fiind suspendat din funcția de primar, l-am sunat și l-am rugat să avem o discuție cu privire la situația politică din partid (...). Am vrut să-l consult în sensul oportunității revenirii pe funcția de vicepreședinte al partidului la nivel național*”, fapt ce demonstrează o relație bazată pe încredere ce dura în timp.

Mai mult, se pare că această relație apropiată pe linie de partid dintre N. și N. era de notorietate în plan local, relevantă fiind declarația martorului M. care a arătat: „*Din presa locală am aflat despre legătura de prietenie dintre N. și N., întrucât apăreau diferite articole despre acest subiect. Cunoșteam că cei doi făceau parte din același partid și aveau funcții de conducere*” (declarație instanță fond, vol 1. filele 141-143).

Exercitarea influenței inculpatului derivată din funcția deținută în cadrul partidului, cât și de calitatea de deputat, fapt care îi conferea un ascendent de statut asupra martorului N., se manifestă încă de la începutul întâlnirii cu acesta, când îi precizează martorului că îi **cunoaște pe cei de la U., că sunt serioși și totodată sunt prietenii săi**, iar după plecarea acestora încearcă să-l convingă martor cu privire la seriozitatea persoanelor cu care discutase, încercând să-i capaciteze interesul prin trimiteri la posibile sponsorizări ale campaniei electorale de către cei de la U.: „*U. este o firmă serioasă, cu oameni serioși și că ne putem baza pe ei în campania electorală de la locale care urmează, cât și pentru alegerile parlamentare, în sensul susținerii financiare sau cu materiale*” (declarație N., fila 160-162, vol.1, dosar instanță fond).

Din această perspectivă, instanța, în dezacord cu apărarea inculpatului, apreciază că nu interesează percepția martorului N. cu privire la modul de acțiune al inculpatului N. („*Nu am avut percepția că N. mi-ar fi sugerat, prin prezentarea celor doi reprezentanți ai firmei că-mi sugerează să acționez în sensul câștigării licitației de către aceștia*”), pentru a aprecia asupra întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, din probe reieșind clar că inculpatul și-a exercitat influența în vederea atingerii scopului său, iar această influență era reală.

O a treia condiție pentru existența infracțiunii de trafic de influență constă în aceea ca subiectul activ **să promită intervenția sa pe lângă un funcționar public sau o persoană care exercită o însărcinare în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art.175 alin.2 Cod penal sau în cadrul oricărei persoane juridice spre a-l determina să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.**

Contrar celor susținute de apărarea inculpatului N. care a arătat că această condiție a textului de lege nu este îndeplinită, întrucât din nicio probă a dosarului nu rezultă că inculpatul ar fi promis intervenția pe lângă N., pentru a-l determina să agreeze încheierea contractului de management privind traficul rutier cu societatea U., că anterior discuției dintre N. și U., N. s-ar fi înțeles cu martorul U. în acest sens și nici că, în mod ferm, a promis că va interveni pe lângă N. în scopul menționat, instanța constată că probele dosarului infirmă aceste apărări.

Ceea ce trebuie subliniat este că *promisiunea nu trebuie să fie întotdeauna explicită ci e suficient ca din probe să rezulte că s-a manifestat în mod implicit.*

Or, acest lucru, contrar celor susținute de apărare, care încearcă să acrediteze ideea că activității de intermediere a întâlnirii dintre U. și N., realizată de inculpatul N., nu i se poate da o conotație penală, în lipsa unor elemente obiective, directe sau indirecte care să presupună un ilicit de la regula generală de conduită, instanța apreciază că, ***din modul în care inculpatul a acționat, rezultă, în mod evident, existența unei promisiuni în sensul prevăzut de legea penală.***

Astfel, nu trebuie omis, în analiza existenței acestei condiții, faptul că martorul U., anterior solicitării de intermediere a întâlnirii cu N., mai avusese cu inculpatul N. mai multe întreveneri în cadrul cărora au abordat unele oportunități de afaceri în județul Brașov ale firmei U., au vorbit de proiecte planificate a se desfășura la nivel local, *toate aceste discuții i-au creat martorului convingerea existenței unei influențe reale pe care inculpatul putea să o exercite asupra unor factori de decizie prin intervențiile sale, toate pe fondul unor promisiuni corelative din partea inculpatului, dovadă fiind faptul că acesta nu a refuzat solicitările ulterioare ale martorului în acest sens.*

Modul în care inculpatul N. i-a prezentat martorului N. pe reprezentanții firmei U. nu face decât să confirme existența unei promisiuni, anterioare acestei întâlniri, din partea sa către U., de a-l sprijini în demersul său legat de încheierea contractului privind managementul traficului în municipiul Iași, dovadă încercarea de a-l convinge pe martorul N. că cei de la U. reprezintă varianta cea mai bună pentru acest proiect.

Astfel, așa cum reiese din declarația martorului N., inculpatul nu s-a limitat la simpla prezentare de nume, ci a simțit nevoia să dea detalii despre calitatea celor doi, să sublinieze că îi sunt prieteni și ceea ce aceștia urmăresc: „Despre cei doi, N. ne-a spus că îi cunoaște, că sunt serioși, că sunt patronii firmei U. și că îi interesează anumite lucrări de investiții din Iași (...) N. ne-a spus că cei doi, U. și T., sunt prietenii săi”- declarație N. 13.12.2016, instanță fond, vol.1 filele 160-162).

Mai mult, după plecarea celor doi reprezentanți ai U., inculpatul N. rămânând cu martorul N., simte nevoia să accentueze cele menționate în prezența celor doi și să-i capaciteze acestuia interesul, spunându-i despre cei de la U. „că sunt o firmă serioasă, oameni serioși și că ne putem baza pe ei în campania electorală de la locale care urmează, cât și pentru alegerile parlamentare, în sensul susținerii financiare sau cu materiale în mod legal”- decl. N., 13.12.2016, instanță fond, vol.1 filele 160-162.

Or, este evident că prin această atitudine inculpatul N. nu urmărește decât să-l determine pe inculpatul N. să ajute societatea U. în legătură cu proiectul vizat de aceasta pentru municipiul Iași, urmărind, în același timp, realizarea propriului interes („*ne putem baza pe ei în campania electorală de la locale care urmează, cât și pentru alegerile parlamentare, în sensul susținerii financiare sau cu materiale în mod legal.*”) De altfel, dacă nu ar fi existat o promisiune anterioară acestei întâlniri din partea inculpatului, în sensul determinării primarului municipiului Iași, N., să agreeze semnarea contractului privind proiectul de management al traficului în municipiul Iași cu U., nu se justifică atitudinea inculpatului, ulterioară întâlnirii dintre U. și N., încercarea de a-l convinge pe martorul N. prin prezentarea firmei U. ca o firmă serioasă, dispusă să-i susțină în campania electorală, iar pe U. și T. ca prietenii săi.

Din modul în care probele administrate au relevat desfășurarea faptelor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, Înalta Curte nu poate reține că acesta s-a rezumat doar la simpla activitate de a intermedia o întâlnire între două persoane, fiind greu de acceptat, în mod rezonabil, că pentru această intermediere era justificată primirea sumei de 30.000 de euro, implicarea în încheierea contractului de consultanță dintre K. și U., interesul acestuia pentru efectuarea plăților la timp.

Dealtfel, și discuția martorului N. cu M. este relevantă din perspectiva existenței unei promisiuni a inculpatului de determinare a primarului municipiului Iași să agreeze semnarea contractului cu U., fiind de natură să infirme susținerile inculpatului care a încercat să-și minimalizeze activitatea la „simpla recomandare” a celor de la U. martorului N. și că nu ar fi promis intervenția sa pe lângă N.:

N. : „*Am fost și l-am întâlnit pe N., a zis că de 2 ani și ceva nu s-a văzut cu ei și a zis că nu se mai vede cu ei*”.

M. : *Nu știu ce dracu să...*

N. : ... *nici o legătură, reține... că prin cunoștințe, din târg s-a... N-a vorbit cu ei de 2 ani și ceva...*- convorbire înregistrată ambiantal din luna octombrie 2015.

Or, este evident că activitatea inculpatului N. nu s-a limitat doar la stabilirea întâlnirii dintre N. și U., dovadă fiind faptul că N. apelează la serviciile inculpatului pentru a încerca să stabilească un contact cu cei de la U., în condițiile în care datele de contact ale firmei nu fuseseră modificate, putându-se apela, pe cale oficială sau prin intermediul organelor abilitate, în rezolvarea oricărei probleme intervenite în desfășurarea contractului.

Mai mult, martorul M., în declarația dată în faza de urmărire penală, menținută în fața instanței de judecată, a arătat că N., cu ocazia acestei discuții, i-a atras atenția să nu divulge legătura pe care a avut-o cu N. și cu U. S.A. în ceea ce privește contractul pentru managementul traficului de la Iași. Or, este nejustificată această atenționare venită din partea lui N., dacă rolul inculpatului N. ar fi fost doar de a intermedia o simplă întâlnire U. și N..

Deși inculpatul a susținut că nu a participat la discuțiile avute de N. cu cei de la U., încercând să demonstreze acest lucru cu ajutorul martorei D., conform declarațiilor martorilor, U. („*La o parte din discuțiile pe care le-am purtat cu N. a asistat și inculpatul N.*” declarație U., fila 91-94 vol.1 dosar instanță,) și N.

(„În prima parte a discuției a fost prezent și domnul N., după care a părăsit încăperea, revenind la finalul discuției” declarație N., fila 160-161, instanță fond) a reieșit că a fost prezent la debutul întâlnirii și la finalul discuțiilor. Chiar dacă acesta nu a participat la întreaga discuție, simpla sa prezență la începutul și finalul acesteia, afirmațiile făcute în aceste momente au fost suficiente pentru exercitarea influenței sale în vederea determinării martorului N. să agreeze firma U. în ceea ce privește contractul privind proiectul de management al traficului rutier în municipiul Iași.

O altă condiție pentru existența infracțiunii de trafic de influență este ca *acțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii să se fi comis înainte sau concomitent cu îndeplinirea de către funcționarul pe lângă care s-a promis că se va interveni a actului vizat de cumpărătorul de influență.*

În speță, pretinderea procentului de 5% din valoarea contractului s-a făcut de inculpatul N., **înainte** de încheierea contractului dintre firma U. S.A și Primăria Municipiului Iași privind proiectul managementului traficului în Iași, relevantă în acest sens fiind declarația denunțatorului: „*Discuția de principiu cu domnul N. privind comisionul de 5%, a avut loc înainte de semnarea contractului, eu precizându-i dânsului valoarea aproximativă a contractului cu care urma să participăm la licitație*” - declarație U..

În consecință, promisiunea inculpatului N. de a interveni pe lângă funcționarul public N. pentru a-l determina să încheie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, în schimbul căreia a pretins un procent de 5% din valoarea contractului privind proiectul de management al traficului rutier rezultă din coroborarea declarațiilor martorilor U., T., N., M., Z., R., G., K. (martori audiați în mod nemijlocit, în condiții de contradictorialitate și oralitate, care și-au menținut declarațiile date în faza de urmărire penală), precum și cu afirmațiile din conținutul dialogurilor ambientale din datele de 9.02.2016, 10.02.2016 și 12.10.2015, fapta inculpatului caracterizându-se prin unitate infracțională.

În ceea ce privește **latura subiectivă**, inculpatul a acționat cu intenție directă, calificată prin scop, acela al determinării funcționarului să facă un act ce intra în cadrul atribuțiilor sale de serviciu, dovadă fiind și faptul că a încercat să-i capateze interesul martorului N. prin trimiteri la posibile sponsorizări ale campaniei electorale de către cei de la U.

Legătura de cauzalitate între activitatea infracțională a inculpatului și rezultatul produs – starea de pericol pentru bunul mers al unei instituții publice și pentru încrederea de care ar trebui să se bucure, subsumate prin acțiuni de natură a crea suspiciuni în ceea ce privește corectitudinea și imparțialitatea funcționarilor – apare din însăși săvârșirea faptei, *ex re*.

După consumarea traficului de influență, promisiunea de intervenție s-a și materializat, iar rezultatul final – încheierea și buna derulare a contractului între Asocieria U. – I. și municipiul Iași a fost, în parte, și urmarea traficului de influență exercitat de inculpatul N., acesta dând asigurări că mituitorii „sunt de încredere”, iar N. o să aibă nevoie de ajutor, întrucât venea campania electorală și acesta urma să candideze pentru postul de primar al Iașiului.

Urmarea imediată - constă în crearea unei stări de pericol în ceea ce privește buna desfășurare a activității Primăriei Iași, constând în suspiciuni și neîncredere cu privire la cinstea și corectitudinea funcționarului public.

Momentul consumării - Deși infracțiunea s-a consumat o dată cu pretinderea procentului de 5% din valoarea contractului încheiat de către U. cu Primăria Municipiului Iași în prima parte a anului 2013, Înalta Curte apreciază că activitatea ulterioară, de primire a foloaselor pretinse, nu poate fi lipsită de relevanță penală constituind, alături de activitatea ilicită ce o precede, o unitate infracțională, cu toate consecințele ce decurg de aici, inclusiv cu stabilirea momentului consumării infracțiunii, care se situează după intrarea în vigoare a legii noi, ultima tranșă de bani fiind remisă după 1 februarie 2014.

VI.Stabilirea și aplicarea legii penale

În considerarea celor mai sus expuse, Înalta Curte reține că momentul epuizării infracțiunii a avut loc ulterior intrării în vigoare a noului Cod penal (și a modificărilor Legii 78/2000), ultima acțiune care a constituit elementul material al infracțiunii fiind săvârșită în luna iunie 2014 (ultima tranșă de 5.000 de euro), astfel încât este aplicabilă legea nouă.

În doctrină se arată că atunci când acțiunea de pretindere a foloaselor sau de acceptare a promisiunii s-a comis sub legea veche, iar cea de primire sub legea nouă, se va aplica întotdeauna legea nouă, indiferent dacă este sau nu mai favorabilă (în acest sens V.Dobrinoiu, R.R.D.nr.12/1981, pg. 48-49).

În consecință, în raport cu decizia 265/2014 a Curții Constituționale aplicarea legii penale se va face în mod unitar, conform dispozițiilor intrate în vigoare la data de 01.02.2014.

VII.Individualizarea judiciară a pedepsei

Individualizarea pedepsei reprezintă una dintre cele mai importante și sensibile operațiuni juridice de a cărei acuratețe depinde în mod direct reușita procesului de îndreptare și recuperare a condamnatului, întrucât aceasta presupune, prin evaluarea gravității infracțiunii comise și a pericolozității infractorului, determinarea gradului de răspundere penală a inculpatului în raport cu care urmează să se stabilească pedeapsa și modul de executare a acesteia.

Infracțiunea, ca faptă socialmente periculoasă, creează o tulburare socială, aduce o atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală și ordinii juridice instituite într-un sistem de drept. Pentru înlăturarea acestor consecințe negative ale infracțiunii este necesar să se reacționeze din partea societății, să se aplice anumite măsuri de constrângere juridică celor ce săvârșesc asemenea fapte. Mai mult, pentru înlăturarea neliniștii și tulburării sociale, pentru restabilirea ordinii juridice trebuie ca persoanele care au săvârșit infracțiuni să fie de îndată trași la răspundere penală.

Pedeapsa constituie criteriul principal prin care legea penală, evaluează, determină și diferențiază gradul de pericol social abstract, generic al fiecărei infracțiuni în parte.

Potrivit art.52 Cod penal „pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului”. Scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Prin executarea pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială.

Aplicarea și executarea pedepsei se realizează în vederea atingerii unor scopuri bine definite: pe de o parte, în scopul prevenirii săvârșirii de noi fapte penale din partea infractorilor, prin reeducarea acestora și din partea altor persoane, prin exemplaritatea pedepselor, iar pe de altă parte, în scopul restabilirii liniștii sociale și al reintegrării ordinii juridice.

De asemenea, exemplaritatea, care decurge din supunerea celui condamnat la executarea pedepsei, devine cu atât mai puternică cu cât punerea în executare se produce neîntârziat după condamnare. În aceste condiții, conștiința socială are încă vie și exactă imaginea pericolului pe care îl prezintă fapta și făptuitorul, a urmărilor dăunătoare sau primejdioase ale faptei săvârșite și va reacționa mai adecvat.

În condițiile în care, în ultimii ani, în societatea românească am asistat la o tendință de creștere a faptelor de corupție, ce au căpătat o amploare deosebită se impune ca justiția să riposteze cu fermitate ori de câte ori se probează asemenea cazuri, ca o dovadă a faptului că statul de drept nu asistă pasiv la amplificarea și propagarea acestora, la toate nivelurile, ci dimpotrivă, funcționează și, mai ales, reacționează prin autoritățile și pârgurile specifice puse în slujba propriilor cetățeni.

Corupția reprezintă o amenințare majoră pentru democrație, constituind o negare a drepturilor omului și o încălcare a principiilor democratice, pentru echitatea socială și pentru justiție, erodând principiile unei administrații eficiente, punând în pericol stabilitatea și credibilitatea instituțiilor statului.

Față de aceste considerente teoretice, la individualizarea pedepsei pe care o va aplica inculpatului, instanța va avea în vedere dispozițiile art.291 Cod penal raportat la dispozițiile art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000 („*Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care: a) exercită o funcție de demnitate publică /.../ se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art.289 sau art.291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.*”), precum și criteriile de individualizare prevăzute de art.74 Cod penal.

Astfel, relativ la circumstanțele reale ale săvârșirii faptei, vor fi avute în vedere gradul de pericol social al faptei, concretizat în valori sociale care au fost deopotrivă vătămate și periclitare, respectiv cele referitoare la încrederea în prestigiul autorității și credibilității autorităților statului.

Gradul de pericol social al faptei este relevat de *modul premeditat și minuțios în care inculpatul a conceput și pus în aplicare întreaga activitate infracțională*, a disimulat prețul traficului de influență prin încheierea unui contract fictiv de consultanță, apelând în acest sens la persoane interpușe, din cercul său de apropiați, G. - fostul său șofer, *de cuantumul sumelor de bani pretinse* (5% din valoarea contractului nr.74571/13.08.2013 de aproximativ 69.614.309 lei (fără TVA) de atribuire a lucrării „Sistem de management de trafic în municipiul Iași”) și *primește, de modul de folosire* al acestora (în scop personal, cât și pentru plata unor cheltuieli ale organizației județene a P.S.D).

Relativ la circumstanțele personale ale inculpatului, instanța reține că acesta nu este cunoscut cu antecedente penale, are un grad ridicat de educație, o stabilitate familială, însă, atât în cursul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești a avut o atitudine de negare a faptelor săvârșite, susținând o stare de fapt nereală, încercând să-și limiteze activitatea doar la simpla prezentare și

punere în legătură a două persoane, refuzând să-și asume răspunderea pentru activitatea infracțională, dovedită prin probele administrate.

Fapta inculpatului apare cu atât mai gravă, cu cât la data pretinderii procentului de 5%, ca preț al traficării influenței sale, inculpatul deținea calitatea de parlamentar, iar ulterior a devenit ministru al economiei în martie 2014 – decembrie 2014, fapt ce presupunea o bună cunoaștere și respectarea dispozițiilor legale, astfel încât să conștientizeze importanța deosebită a valorilor sociale pe care le-a periclitat și vătămat prin fapta sa, cât și starea de pericol creată.

Mai presus de orice calificări juridice ale împrejurărilor comiterii faptei, instanța remarcă principiile fundamentale care guvernează statutul de demnitar: probitatea, demnitatea, responsabilitatea, legalitatea, buna credință, onestitatea, transparența, corectitudinea, credibilitatea în exercitarea funcției a cărei nerespectare imputabilă atrage consecințe negative în ceea ce privește continuarea exercitării funcției. Încălcarea acestor principii, ca urmare a săvârșirii faptei conferă acesteia un grad ridicat de pericol social.

Având în vedere și dispozițiile art.75 Cod penal raportându-le la fapta inculpatului, la modalitatea de săvârșire, la atitudinea procesuală avută de inculpat, instanța apreciază că nu se justifică reținerea circumstanțelor atenuante.

În raport de toate aceste considerații, întemeiate pe materialul probator administrat în cauză, Înalta Curte constată că fapta imputată inculpatului există, că aceasta constituie infracțiunea de trafic de influență prev. de art.291 Cod penal și că a fost săvârșită de către inculpat cu vinovăția prevăzută de lege.

VIII. Aplicarea pedepsei

Înalta Curte apreciază că, în prezenta cauză, a fost respectat standardul utilizat de instanță în aplicarea principiului libertății de apreciere a probelor, prevăzut de art.103 alin.1 Cod procedură penală, constând în dovedirea vinovăției inculpatului dincolo de orice dubiu rezonabil, în urma evaluării coroborate a tuturor mijloacelor de probă apreciate ca fiind veridice și a înlăturării motivate a mijloacelor de probă contrare celorlalte.

Așadar, constatând, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, instanța, potrivit art.396 alin.2 Cod procedură penală, îl va condamna pe inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art.291 Cod penal raportat la art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000, la pedeapsa de 4 ani închisoare, apreciind că pedeapsa aplicată în acest quantum este de natură să asigure atingerea scopului preventiv-educativ și sancționator al pedepsei și să fundamenteze proporționalitatea între scopul reeducării inculpatului și așteptările sociale față de actul de justiție realizat sub aspectul ordinii de drept încălcate.

IX. Individualizarea judiciară a executării pedepsei

În urma analizării circumstanțelor reale ale comiterii faptei, cât și a celor personale ale inculpatului, conduita pe care acesta a înțeles să o adopte pe parcursul procesului penal, instanța apreciază că se justifică aplicarea unui tratament sancționator mai sever, cu executarea pedepsei în regim privativ de libertate, considerând că numai astfel se poate ajunge la schimbarea atitudinii inculpatului față de valorile legii penale pe care le-a nesocotit prin fapta comisă, se poate asigura, în viitor, reinserția socială a acestuia, precum și o reacție

promptă a opiniei publice adecvată gradului de pericol pe care-l reprezintă săvârșirea unor infracțiuni de corupție, consolidând percepția cetățenilor că organele judiciare sunt în măsură să realizeze un act de justiție, dând o ripostă fermă celor care au considerat că pot fi mai presus de lege, disprețuind-o și încălcând-o.

Așadar, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că pedeapsa aplicată și modalitatea de executare a acesteia, în regim de detenție, sunt apte să asigure îndreptarea atitudinii inculpatului față de comiterea de infracțiuni, resocializarea acestuia, precum și o reacție socială adecvată în diminuarea săvârșirii unor infracțiuni de corupție, întărind percepția opiniei publice că organele judiciare sunt în măsură să acționeze cu fermitate și să realizeze un act de justiție, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale conferite, atât de dispozițiile legale procesual penale, cât și de cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a căror finalitate, prin tragerea la răspundere penală, în condițiile stabilirii vinovăției, corespunde și caracterului disuasiv al pedepsei.

X. Pedepsele complementare și accesorii

Înalta Curte constată că aplicarea pedepselor accesorii și complementare trebuie realizată atât în baza dispozițiilor din Codul penal (art.65-67), cât și prin prisma Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a Protocoalelor adiționale la Convenție și a jurisprudenței C.E.D.O.

Având în vedere durata pedepsei principale a închisorii pe care o va aplica inculpatului, precum și natura, gravitatea infracțiunii comise și circumstanțele personale ale inculpatului, calitatea deținută la data săvârșirii faptelor (lider județean a unei formațiuni politice, deputat în Parlamentul României și nu în ultimul rând ministru al economiei), instanța apreciază ca fiind necesară și proporționalizarea cu scopul urmărit – constând în necesitatea prezervării încrederii publice într-o funcție dintr-o instituție a statului – aplicarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit.a, b, g, k Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale, conform art.68 alin.1 lit.c Cod penal.

De asemenea în temeiul art.65 Cod penal va interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie drepturile prevăzute la art.66 alin.1 lit.a, b, g, k Cod penal pe durata executării pedepsei închisorii, potrivit art.65 alin.3 Cod penal.

Prin lipsa de probitate de care inculpatul a dat dovadă se confirmă suspiciunile referitoare la posibilitatea folosirii influenței derivată din funcțiile politice deținute în schimbul obținerii unor sume de bani.

Mai mult săvârșirea unor fapte de corupție de către inculpat exact într-o perioadă în care combaterea acestora reprezintă unul din obiectivele principale ale autorităților statului român demonstrează disprețul profund al inculpatului pentru valorile apărute de legea penală, justificând tratamentul sancționator din

prezenta cauză, inclusiv aplicarea pedepselor complementare și accesorii. Nivelul ridicat de instruire al inculpatului N., funcțiile ocupate de acesta în cadrul formațiunii politice din care făcea parte, cât și cele din cadrul instituțiilor statului (parlament, ministerul economiei) nu au reprezentat pentru acesta o barieră în calea încălcării legii penale și, de aceea, se justifică aplicarea pedepselor complementare și accesorii, constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit.a, b, g, k Cod penal .

XI. Confiscarea specială și alte măsuri procedurale

Având în vedere dispozițiile art.20 din Legea nr.78/2000, ce instituie obligația luării măsurii asigurătorii, prin ordonanța procurorului din 09.06.2016 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de combatere a corupției a dispus instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului (fila 112 vol.2 d.u.p.) asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea inculpatului N. până la concurența sumei de 435.823 lei (30.000 euro echivalent a 132.705 lei conform curs BNR din data de 22.07.2013 și 303.118 lei) în vederea confiscării speciale și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare.

Prin procesul-verbal din 13 iunie 2016, fila 116 (d.u.p.) s-a procedat la aplicarea sechestrului asigurator asupra unor bunuri.

a) Cota indiviză de 1/2 din imobilul situat în constituit din teren de 2.900 mp, aflat în proprietatea inculpatului N. și a numitei N. (bun comun).

Imobilul a fost dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr.1865/11.12.2002 de notarul public B., cu prețul de 488.000.000 lei vechi (ROL).

b) Cota indiviză de 1/2 din imobilul situat în, aflat în proprietatea inculpatului N. și a numitei N. (bun comun).

Imobilul a fost dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr.1170/21.08.2002, cu prețul de 115.000.000 lei vechi (ROL).

Prin actul adițional (autentificat prin încheierea nr.115/03.02.2003 de notarul public B.) la contractul de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr.1170/21.08.2002, s-a stabilit că suprafața de teren vândută este de 699 mp.

c) Cota indiviză de 1/2 din imobilul situat în, aflat în proprietatea inculpatului N. și a numitei N. (bun comun).

Imobilul a fost dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr.1838/03.12.2002 de către notarul public B., cu prețul de 170.000.000 lei vechi (ROL).

d) Cota indiviză de 1/2 din imobilul situat în, aflat în proprietatea inculpatului N. și a numitei N. (bun comun).

Imobilul a fost dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr.116/03.02.2003 de notarul public B., cu prețul de 10.000.000 lei vechi (ROL).

Instanța va menține măsura sechestrului asigurator până la concurența sumei de 435.823.

Având în vedere că banii au fost primiți de inculpat înainte de denunțul cumpărătorului de influență, care a beneficiat de cauza de nepedepsire prevăzută de art.292 alin.2 Cod penal, în cauză nu sunt îndeplinite cerințele art.292 alin.3 Cod penal, pentru ca aceasta să fie restituită denunțătorului.

În aceste condiții, în baza art.291 alin.2 Cod penal raportat la art.112 lit.c va confisca de la inculpat suma de 435.823 lei și-l va obliga la plata acesteia către stat.

XII.Cheltuielile judiciare avansate de stat

În temeiul art.398 cu aplicarea art.274 alin.1 cu referire la art.272 alin.1 Cod procedură penală, în raport de soluția de condamnare ce va fi pronunțată în cauză, instanța îl va obliga pe inculpat la plata sumei de 18.000 lei către stat, cu titlul de cheltuieli judiciare.

Instanța constată că în faza de urmărire penală quantumul cheltuielilor este de 15.000 lei, conform precizărilor din rechizitoriu, iar cele efectuate în cursul cercetării judecătorești, în primă instanță, sunt în quantum de 3.000 lei (la evaluarea quantumului total al cheltuielilor judiciare pentru faza de judecată au fost avute în vedere numărul termenelor de judecată, inclusiv cele din faza procedurii de cameră preliminară, durata ședințelor, consumul de materiale, elemente legate de personalul implicat în pregătirea și desfășurarea ședințelor, ș.a), în total 18.000 lei.

Conform art.217 alin.7 Cod procedură penală va dispune plata din cauțiunea în valoare de 150.000 lei, instituită prin ordonanța nr...../P/2015 din 04.05.2016 cu raportare la ordonanța de luare a măsurii controlului judiciar pe cauțiune nr...../P/2015 din 25.04.2016 depusă pe numele inculpatului N. la – Agenția Brașov, în contul curent nr. (filele 1-15 vol.1 d.u.p.), a cheltuielilor judiciare către stat, în quantum de 18.000 lei.

Conform art.217 alin.6 Cod procedură penală va restitui din quantumul cauțiunii suma de 132.000 lei către inculpat.

Potrivit art.274 alin.1 teza finală, raportat la art.272 Cod procedură penală, onorariul cuvenit apărătorului desemnat din oficiu, în quantum de 100 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției și va rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

În baza art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 și 7 lit.a) din Legea 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal, condamnă pe inculpatul **N. (...)** la pedeapsa **de 4 ani închisoare** pentru săvârșirea *infracțiunii de trafic de influență*.

În temeiul art.67 alin.1 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a), b), g) și k) Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale, conform art.68 alin.1 lit.c) Cod penal.

În temeiul art.65 Cod penal interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art.66 alin. 1 lit. a), b), g) și k) Cod penal pe durata executării pedepsei închisorii, potrivit art.65 alin. 3 Cod penal.

În temeiul dispozițiilor art.291 alin.2 Cod penal, confiscă de la inculpat suma de 303.118 lei și echivalentul în lei, la cursul BNR de la data punerii în executare, a sumei de 30.000 euro, prin obligarea acestuia la plata către stat a acestor sume.

Mentține măsura sechestrului asigurator, dispusă prin ordonanța nr.P/2015 din 09.06.2016 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției- până la concurența sumei de 435.823 lei.

Conform art.274 alin.1 Cod procedură penală obligă inculpatul la plata sumei de 18.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 15.000 lei reprezintă cheltuieli judiciare efectuate în faza de urmărire penală, iar 3000 lei în faza de cercetare judecătorească.

În baza art.217 alin.7 Cod procedură penală dispune plata din cauțiunea în valoare de 150.000 lei, instituită prin ordonanța nr.P/2015 din 04.05.2016, cu raportare la ordonanța de luare a măsurii controlului judiciar pe cauțiune nr.....P/2015 din 25.04.2016, depusă pe numele inculpatului N. la – Agenția Brașov, în contul curent nr., a cheltuielilor judiciare către stat, în cuantum de 18.000 lei. Conform art.217 alin.6 Cod procedură penală restituie din cuantumul cauțiunii suma de 132.000 lei către inculpat.

În baza art.274 alin.1 teza ultimă Cod procedură penală, onorariul cuvenit apărătorului desemnat din oficiu, în cuantum de 100 lei, se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei pentru procuror și inculpat.

Pronunțată în ședință publică, azi, 26 mai 2017.